

5

XUẤT BẢN NGÀY 2-8-86

BẢN TIN

CHÍNH NGHĨA

DO ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH
TẠI GIÁO PHẬN SAN JOSE CHỦ TRƯỞNG

Ma Soeur Con Mất Láo Liên
Cha D. Đâu Ốc Đảo Diên Phên Nãy
Ngựa Nghiêng Cha Bó Đổ Tay

Mím Môi, Tím Mặt Phên Nãy Minh Thua!
Tức Minh TÔNG QUẢN Phân Bua
Bất Hai Cha Phở Đem Lúa Vào Xe

Đại Diện Ủy Ban:

- Ô. TRẦN AN BÀI	- Ô. ĐỖ ĐIỆN THOẠI
- Ô. NGUYỄN VĂN HIỆT	- Ô. PHẠM TIẾN
- Bà NGUYỄN DUY LIÊN	- Ô. VŨ HUYNH TRƯỞNG

592 BALTIC WAY, SAN JOSE, CA 95111

Đ.T. (408) 227-6739

THÔNG CÁO ĐẶC BIỆT

THÔNG CÁO 1

v/v dự Thánh lễ “**BẢO VỆ ĐỨC TIN**”

ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH trân trọng thông cáo:

Theo tin tức các báo chí Việt ngữ loan đi, một Thánh lễ Đồng tế cầu nguyện cho Cộng Đồng sẽ được tổ chức tại nhà thờ Chánh Tòa số 389 E. Santa Clara St., San Jose, CA95113, vào lúc 6 giờ 30 chiều thứ bảy ngày 9 tháng 8 năm 1986.

Thánh Lễ này được tổ chức bởi nhóm người ủng hộ lập trường đồng hóa của Đức Cha DuMaine vừa mới được thành lập, dưới danh hiệu “Phong Trào Bảo Vệ Đức Tin Công Giáo”.

Thế theo quyết định của các giáo dân Họ Đạo trong phiên họp ngày 1-8-86, Ủy Ban kêu gọi toàn thể giáo dân đến tham dự buổi lễ này thật đông đảo để chúng ta cùng tuyên xưng Đức Tin của con cháu các Thánh Tử Đạo Việt Nam, và hiệp ý cầu nguyện cho các anh em đang cần được bảo vệ Đức Tin.

Nay thông cáo,
San Jose, ngày 1-8-86

THÔNG CÁO 2

v/v Ngừng đóng góp trong các Thánh Lễ

ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH trân trọng thông cáo:

Vì Đức Giám Mục Pierre DuMaine vẫn chủ trương rằng Cộng Đồng Giáo Dân ủng hộ lập trường xin thành lập Giáo Xứ và thu hồi lệnh bổ nhiệm Linh mục Dương chỉ là một nhóm thiểu số; do đó trong những ngày sắp tới, Cộng Đồng sẽ áp dụng nhiều biện pháp khác nhau để chứng minh rằng chủ trương của Đức Cha hoàn toàn không đúng sự thực.

Vậy kể từ ngày 2 tháng 8 năm 1986, Ủy Ban yêu cầu toàn thể Giáo Dân trong Cộng Đồng tạm ngừng đóng góp trong các Thánh Lễ hay gửi tiền cho Họ Đạo cho đến khi các thỉnh nguyện của Cộng Đồng được Đức Giám Mục giải quyết thỏa đáng.

Nay thông cáo,
San Jose, ngày 1-8-86

THÔNG CÁO 3

v/v Bảo Vệ An Ninh Họ Đạo

ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH trân trọng thông cáo:

Một nhóm người chống đối Họ Đạo đã có những toan tính thiếu hỷ cơ sở của Họ Đạo, rồi vu cáo là do chủ xướng của Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình.

Ủy Ban đã liên lạc với Sở Cảnh Sát Đặc Nhiệm của thành phố San Jose để thông báo về tin tức này lúc 9 giờ 17 phút sáng ngày thứ Sáu 1-8-86.

Ủy Ban dùng mọi thủ tục truy tố trước pháp luật về những âm mưu và dự tính đen tối của nhóm người kể trên.

Nay thông cáo,
San Jose, ngày 1-8-86

đón
đọc
CHÍNH - NGHĨA

số
6
tuần
tới

CHÍNH NGHĨA 6

- Với đầy đủ tin tức về buổi đối chất giữa đại diện Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình và đại diện chính thức của Tòa Giám Mục.
- Và nhiều bài vở đặc sắc khác.

LỜI CẢM ƠN CỦA ÔNG ĐỖ ĐIỆN THOẠI một thành viên trong ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH

Nhân danh là một thành viên trong ủy ban BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH, xin chân thành cảm tạ quý vị, những người bạn Hoa Kỳ, quý vị đại diện các tôn giáo, các hội đoàn, đoàn thể, và toàn thể giáo dân Việt Nam đã không quản ngại thì giờ quý báu, đường xá xa xôi, đến tham dự và hỗ trợ cho thỉnh nguyện CÔNG LÝ và HÒA BÌNH được sớm tái lập tại Họ Đạo chúng tôi.

Chúng tôi xin cảm ơn các báo chí và hệ thống truyền thanh, truyền hình Việt - Mỹ đã đến đây để tìm hiểu sự thật của CÔNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM bị nạn tại San Jose.

Chúng tôi xin cảm ơn cơ quan cảnh sát địa phương đã giữ gìn an ninh trật tự trong lúc chúng tôi đọc kinh cầu nguyện, xử dụng quyền hiến định trong tinh thần tôn trọng luật pháp và trật tự.

Kính thưa quý vị,

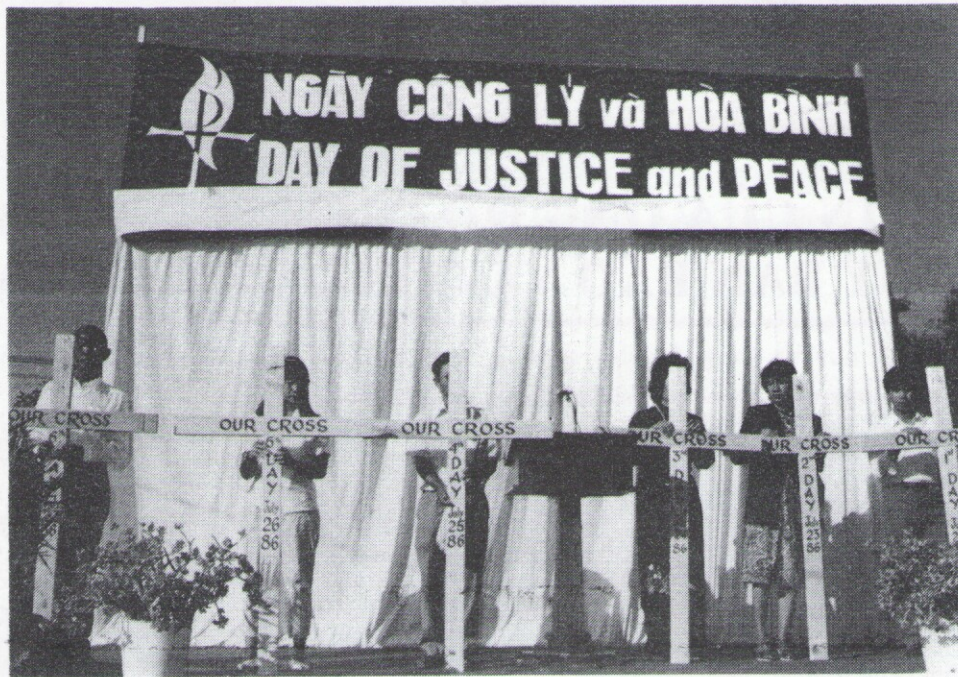
1.- Kể từ hôm nay, các sinh hoạt và khung cảnh của Họ Đạo sẽ trở lại mức bình thường, các biểu ngữ sẽ được giảm bớt, những điều đó không có nghĩa là LM Lưu Đình Dưỡng có thể bước vào Họ Đạo này một cách dễ dàng được. Đã hai lần ngài toàn tính đột nhập vào Họ Đạo ngày 21 tháng 7 năm 1986, đã đủ hiệu sự phản nộ của giáo dân rồi. Vậy xin ngài dừng tiếp tục làm công việc này nữa.

2.- Kể từ ngày mai, thứ hai ngày 28 tháng 7 năm 1986, mỗi ngày vào lúc 6:00 giờ chiều, chúng ta (giáo dân Việt Nam) sẽ tới tư dinh DGM góc đường số 13 và đường Reed để trầm lặng vàc THANH GIA đi chung quanh đình 15 phút cho đến khi nào thỉnh nguyện của chúng ta thành đạt.

3.- Cũng kể từ ngày mai, thứ hai, ngày 28 tháng 7 năm 1986, mỗi ngày, vào lúc 7:00 giờ chiều giáo dân sẽ trở về Họ Đạo ngắm đấng THÁNH GIA và cầu nguyện cho tới khi nào tòa Giám Mục trả lại chúng ta hai LM Nguyễn Chính và Đỗ Văn Đình để cử hành thánh lễ sáng chiều và hai thỉnh nguyện của chúng ta được thỏa mãn.

Kính xin toàn thể quý vị nhận lời đây lòng tri ân sâu xa và nồng nhiệt nhất của chúng tôi. Xin trân trọng kính chào toàn thể quý vị. ●

KÍNH THƯ A ĐỨC CHA DU MAINE,
CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VN
CHÚNG CON XIN GÌ?

Thành lập Giáo Xứ Việt Nam nhằm duy trì lễ nghi, phong tục và đạo lý cổ truyền.

Không chấp nhận LM Dương về Họ Đạo vì Ngài hỗ trợ lập trường của Đức Cha Du Maine nhằm đồng hóa người Việt.

DIỄN VĂN CỦA TIẾN SĨ TRẦN AN BÀI, thành viên Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại Giáo Phận San Jose về thỉnh nguyện số 1: THÀNH LẬP GIÁO XỨ THỂ NHÂN

“đọc trong ngày CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH tại Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo,
685 Singleton Road. CA 95111”

Kính thưa Quý Vị,

Trước khi San Jose trở thành một Địa phận riêng, Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam sống dưới sự thương yêu, trìu mến của Đức Tổng Giám Mục John R. Quinn và Cộng Đồng đã trưởng thành rất mau lẹ.

Nhưng kể từ ngày Đức Cha Pierre DuMaine về đây cai quản Địa phận San Jose này, Công Lý và Hòa Bình đã dần dần bị tước đoạt khỏi Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam chúng tôi.

Do đó, Ủy Ban chúng tôi đã kính mời Quý Vị tối đây hôm nay để thấp sáng ngọn đuốc Công Lý và Hòa Bình cho hai thỉnh nguyện: Xin thành lập Giáo Xứ và thu hồi lệnh bố nhiệm Linh Mục Lưu Đình Dương.

Giờ đây, nhân danh Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình, chúng tôi xin tuyên bố khai mạc **NGAY CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH**

Kính thưa Quý Vị,

Chỉ trong vòng có một tuần lễ, toàn thế thung lũng hoa vãng điện tử cũng như toàn thế nước Mỹ và toàn thế giới đã biết được tin Cộng Đồng Giáo Dân Việt Nam nhỏ bé này đang viết một trang sử oai hùng cho Giáo Hội. Trang lịch sử đó được viết lên do tinh thần khai phóng của Công Đồng Vaticano II. Theo đó, Giáo Hội Chúa Kitô không phải chỉ gồm có hàng Giám Mục và tu sĩ, mà quan trọng hơn hết là sự đóng góp của các giáo dân trong cùng một nhiệm thể Chúa Kitô.

Cộng Đồng Giáo Dân Việt Nam ty nạn này đã chứng tỏ cho Đức Cha DuMaine thấy rằng quyền hành Ngài đang có là do Chúa ban cho, nhằm phục vụ dân Chúa, chứ không phải phục vụ lòng tự ái, tình kiêu căng của Ngài.

Tại sao Đức Tổng Giám Mục Quinn đã quyết định cho Cộng Đồng này một Họ Đạo ngay từ năm 1979, mà phải mãi đến 6 năm sau, Đức Cha DuMaine mới chịu cho Họ Đạo, sau bao nhiêu lần chúng tôi thỉnh cầu có kèm theo các biểu ngữ và rước nến chung quanh nhà thờ Chánh Tòa? Nhưng định chế Họ Đạo vào lúc này không còn tồn tại trong Giáo Luật nữa. Họ Đạo và Giáo Xứ là hai định chế rất gần nhau, vậy tại sao Đức Cha DuMaine lại chỉ cho Họ Đạo mà không cho thành lập Giáo Xứ?

Hãng ngán tiếng hô vang cũng ngày này, cũng giờ này, cũng tại địa điểm này tuần trước và cũng hai thỉnh nguyện này lại một lần nữa vang dậy ngày hôm nay. Vậy mà Đức Giám Mục vẫn yên lặng trốn tránh, trốn các báo chí, trốn các hệ thống truyền hình và chỉ muốn xuất hiện để nghe tiếng tung hô ca tụng như buổi hội họp chiều thứ Sáu tuần qua tại nhà thờ Chánh Tòa.

Trong buổi họp đó, có khoảng 200 giáo dân nhưng đa số là những người từ phương xa đến để tôn vinh Ngài. Vậy thì con chiên của Đức Cha DuMaine ở đây cả rồi? Thưa đây, có chúng tôi đây, chúng tôi là con chiên của Ngài, nhưng chúng tôi không thể ca tụng Ngài khi Ngài bị bao vây bởi lòng tự ái. Chúng tôi không thể vang phục Ngài khi Ngài cư xử bất công với Cộng Đồng chúng tôi.

Đức Giám Mục vẫn cho rằng tiếng nói của chúng tôi là tiếng nói của thiểu số và không phải là lập trường của khối giáo dân thâm lặng.

Nhưng Đức Giám Mục DuMaine đã lầm. Đã gọi là giáo dân thâm lặng tức là họ không nói. Mà khi họ không nói thì làm sao Đức Giám Mục biết được lập trường của họ?

Tòa Giám Mục đã hoàn toàn sai lầm trong việc đưa Cha Dương về Họ Đạo này. Và Tòa Giám Mục lại sai lầm hơn nữa khi cưỡng bách hai Cha Phó ra đi, để giở đây hai Ngai phải sống lang thang nhà giáo dân và không được cử hành Thánh Lễ tại Họ Đạo.

Đức Giám Mục DuMaine đã coi phân rỗi của các giáo dân ngang hàng với chức vụ của một Cha Chính Xứ. Nói cách khác, không nhận Cha Dương làm Chính Xứ thì không được xem lễ. Đó là một hành vi lạm quyền của Đức Cha DuMaine và chắc chắn sẽ bị Chúa phán xét.

Trong suốt hai năm trời dưới quy chế một Trung Tâm Mục Vụ, chúng tôi đã bị cấm làm lễ các ngày Chúa Nhật và lễ buộc, chúng tôi bị cấm hưởng các phép Bí tích tại đây, những rỗi cuối cùng lệnh cấm đã bị bãi bỏ do những lần thỉnh nguyện quyết liệt của chúng tôi.

Vậy thì nếu chúng tôi có bị cấm lễ tại Thánh Đường này thêm một tuần nữa, thêm một tháng nữa, để rồi chúng tôi sẽ vinh viễn có Thánh Lễ hằng ngày dưới danh hiệu một Giáo Xứ Việt Nam, thì chúng tôi cũng sẽ sẵn sàng chấp nhận.

Và ngày đó chắc chắn sẽ không xa, vì kể từ lần biểu dương lực lượng tuần trước, chúng tôi đã nhận rõ phần thắng lợi rất gần kề vì không có một Linh mục nào, kể cả Linh mục Dương, không có một nhóm nào, một cá nhân nào dám ra mặt chống đối việc thành lập Giáo Xứ Thê Nhân và danh xưng Giáo Xứ Thê Nhân cho người Việt Nam đã bắt đầu xuất hiện trong các lời tuyên bố của Đại Diện Tòa Giám Mục. Chúng tôi đang trên đường thắng lợi vẻ vang và thỉnh nguyện thành lập Giáo Xứ Việt Nam chắc chắn phải thành công một ngày rất gần đây.

Linh mục Lưu Đình Dương trong tâm thư đầu tiên gửi giáo dân đã viết rằng: "Tôi (Cha Dương) mãnh liệt tin tưởng rằng: Với lòng hiếu thuận, với đức khiêm tốn, với sự nhẫn nhục v.v... chắc chắn Bê Trên sẽ cảm động mà chấp nhận nguyện vọng của chúng ta." Nhưng Linh mục Dương đã lầm. Nguyên vọng xin thành lập Giáo Xứ là hợp Giáo Luật, hợp chính sách chung của Hội Đồng các Giám Mục Hoa Kỳ. Vậy thì tại sao chúng ta phải khúm núm đề Đức Cha cảm động mà cho?

Chúng tôi muốn được có Giáo Xứ vì phân rỗi linh hồn chúng tôi đòi hỏi, chứ không phải vì Đức Cha DuMaine, sau khi được tôn vinh cao ngất tầng mây, sẽ lên cơn xúc động mà cho chúng tôi Giáo Xứ.

Hỡi con cháu giống giống Tiên Rồng của các thế hệ mai sau, Hỡi con cháu của các Đấng Tiên Nhân Tử Đạo oai hùng. Các con phải nhớ rằng ngày hôm nay Ông Cha chúng con đang làm một cuộc thay đổi lịch sử tại Giáo Phận San Jose này, để xây dựng một Giáo Xứ Việt Nam đầu tiên tại đây như một hình ảnh tưởng nhớ ngàn đời của Giáo Hội Việt Nam; một Giáo Hội đang bị cấm cách đủ điều, chủ chiên bị hành hạ, chủ chiên bị đuổi xa đàn chiên, đàn chiên bị bỏ vớ lạc lõng, các Thánh Đấng sáng chiếu không có lễ buồn hiu thanh vắng.

Mai ngày đây một Giáo Xứ Việt Nam chắc chắn phải được thành hình. Các con phải tự hào gìn giữ lấy, vì đây không phải là do sự cúi đầu, khom lưng, nịnh hót Bê Trên mà có được; nhưng đây là công trình của bao nhiêu mồ hôi nước mắt, của bao nhiêu buổi chiều đọc kinh, các Thánh Giá, của bao nhiêu đêm canh thức dấn vật, và nhất là do sự quyết tâm của toàn thể Cộng Đồng biết ĐỀ CAO SỰ THẬT ĐỀ BẢO VỆ CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH.

KÍNH THỬA QUÝ VỊ,

Tổng kết trong tuần lễ vừa qua, đã có chừng 300 người thỉnh nguyện ăn chay và cầu nguyện cho hai thỉnh nguyện của chúng ta.

Và cứ mỗi buổi chiều kể từ ngày Đức Cha DuMaine cầm cử hành Thánh Lễ tại Họ Đạo, số giáo dân đến cầu nguyện và ngắm đàng Thánh Giá ngày một đông thêm, đông hơn cả số giáo dân thường đến tham dự Thánh Lễ các buổi chiều trước đây.

Chúng ta **NHẤT QUYẾT HY SINH BỀN BỈ**.
Chúng ta **KIỆN TRÌ VẮC THẠNH GIÁ** của Đức Giám Mục DuMaine.
Chúng ta **TIẾP TỤC SÓT SÀNG CẦU NGUYỄN**.
Chúng ta **CAN ĐẢM NÊU GƯƠNG SÁNG** các Tiên Nhân Tử Đạo Việt Nam.
và Chúng ta **CHẮC CHẴN SẼ CÓ GIÁO XỬ VIỆT NAM**.

TRÂN TRỌNG KÍNH CHÀO QUÝ VỊ.

THƯ NGŨ CỦA MỘT GIÁO DÂN THẦM LẶNG GỬI CHA LƯU ĐÌNH DƯƠNG

Thưa Cha,

Tôi viết thư này thăm Cha, mong Cha lúc nào cũng bình thản nhất là trong những ngày sôi động hiện nay. Tôi và một số bạn bè âm thầm quan sát những diễn tiến của Họ Đạo gần đây mạo muội đề nghị: Xin Cha tự ý yêu cầu Đức Cha thấu hiểu lệnh bỏ nhiệm Cha làm Chánh xứ Họ Đạo. Tại sao chúng tôi đề nghị như vậy?

1) Cha về nhận chức Chánh xứ có cảnh sát tháp tùng. Chuyện này thật là hi hữu, nếu xảy ra bên phướng diện đời đã kỹ cục huống chi xảy ra bên phướng diện đạo.

2) Chúng tôi thấy Cha cũng như Cha Terry Sullivan thường lý luận về đa số/thiểu số những người ủng hộ Cha. Chúng tôi xin Cha nhìn thẳng vào hai sự kiện cụ thể gần đây nhất:

a) Ngày thứ hai 7/21/86 Cha về Họ Đạo, bằng kinh nghiệm bản thân, Cha biết rằng Cha không được "welcome" một chút nào.

b) Số người tập hợp xin giáo xứ thế nhân và thấu hiểu lệnh bỏ nhiệm Cha ngày Chủ Nhật 7/20/86, theo báo San Jose Mercury News lời 2000 người. Họ Đạo nhỏ này mà có 2000 người không ủng hộ Cha là một vấn đề vĩ đại rồi.

3) Chuyện đầu còn có đó nôi cách khác chuyện gì cũng phải công bằng trước hết. Người Công Giáo VN ở đây như Cha thấy có người thích đi lễ VN tại nhà thờ VN, có người thích đi lễ VN tại nhà thờ Mỹ, có người đi lễ Mỹ tại nhà thờ Mỹ, có người thay đổi tùy nghi khi đi lễ Mỹ, khi đi lễ VN ... Như vậy thì vui vẻ cả làng đâu có gì rắc rối. Điều tâm bậy là khi nhóm này không tôn trọng quyền tự do của nhóm kia. Ví dụ người đi lễ VN tại nhà thờ VN "xiá võ" người đi lễ VN tại nhà thờ Mỹ hoặc người đi lễ Mỹ tại nhà thờ Mỹ làm "áp lực" lên người đi lễ VN tại nhà thờ VN...

Cha không yêu cầu hoặc ủng hộ lập giáo xứ thế nhân VN, Cha không sinh hoạt với nhà thờ VN, chắc chắn Cha không thuộc nhóm đi lễ VN tại nhà thờ VN. Bây giờ Cha về làm chánh xứ của họ như vậy đâu có công bằng. Họ phản đối Cha vì nguyên tắc công bằng không phải vì nghi kỵ cá nhân với Cha. Vì không hiểu đầu đuôi như thế nên có người không phản đối Cha làm Chánh Xứ vì Cha nào cũng là Cha. Cũng vì không thấu triệt sự tình như vậy nên Cha Sullivan yêu cầu họ cho Cha một cơ hội để làm nhiệm vụ chánh xứ.

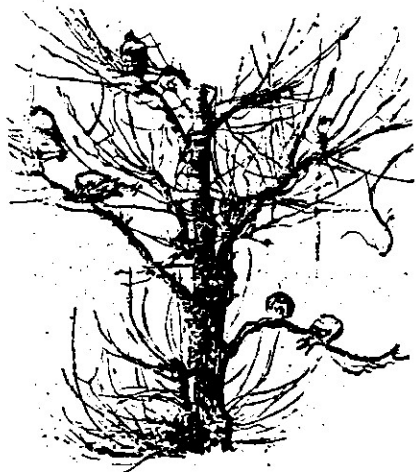
4) Nếu Cha từ nguyện xin Đức Cha thấu hiểu lệnh bỏ nhiệm, Cha làm chánh xứ, Đức Cha sẽ ở tư thế giải quyết tình trạng bề tặc hiện nay một cách dễ dàng hơn. Biết đâu toàn bộ vấn đề theo đó sẽ được giải quyết êm đẹp và nhanh chóng. Được như vậy thì quý hóa lắm thay, bởi vì một vấn đề liên quan đến người VN đã được giải quyết khỏi sự giữa người VN với người VN.

Xin chào Cha.

Đông Phạm
San Jose 7/25/86

SẮP CÓ NHIỀU PHÉP LẠ

PHẠM MINH QUÝ

Ngày xưa Chúa Giêsu đã chọn thánh Phêrô làm đầu Giáo Hội của Ngài. Đó là việc rất lạ. Là vị thánh Phêrô, về trình độ, thì chỉ là một bác thuyền chài, về tư cách thì lại đã có lần chối bỏ thầy mình. Là vị tâm lòng rộng lượng vô cùng của Chúa đối với sự bất trung của thánh Phêrô. Tuy nhiên đã không có ai thắc mắc gì về việc này, vì trước đó Chúa Giêsu đã từng làm rất nhiều phép rất lạ, và nhất là vì Chúa Giêsu, tuy là người, nhưng đồng thời cũng là Thiên Chúa trăm phần trăm, mà Thiên Chúa thì có quyền làm mọi sự chỉ theo ý mình và vì mình: Thiên Chúa là nguyên nhân đầu tiên và là mục đích cuối cùng của mọi sự kia mà?

Ngày nay, Đức Cha Pierre DuMaine đã chọn Cha Lưu đình Dương làm Cha Chính Xứ Họ Đạo Việt Nam chúng ta. Đó cũng là một việc rất lạ. Là vị, về trình độ, thì rõ ràng Cha Dương không so sánh được với Cha Tịnh (đã vì áp lực mà ra đi?), Cha Kim Định v.v... ít ra về phương diện Văn Hóa Dân Tộc Việt Nam, mà sự hiểu biết sâu sắc và rộng rãi về Văn Hóa Dân Tộc Việt Nam là một điều kiện quan trọng của vị lãnh đạo một Giáo Xứ Việt Nam trên đất Mỹ. Là vị về tư cách, thì Cha Dương, trong cách "đến ớn", Cha Tịnh, cũng có điểm giống thánh Phêrô, duy chỉ khác ở điểm này là Cha Dương đã xử tệ với Cha Tịnh chứ không phải với Đức Giám Mục. Cha Tịnh đã vì đức vàng lỏi và đã tha thứ mà âm thầm ra đi, còn Đức Giám Mục thì trước sau vẫn có một bề dưới đồng minh rất đối trung thành trong bất cứ vấn đề gì?

Rất là như thế cho nên hiện nay đang có nhiều thắc mắc. Thắc mắc vì Đức Cha DuMaine đã chưa bao giờ làm sống lại được những người đã chết, nhất là chết tức tưởi, chết bỗng bệnh, vì đã dám liều chết ra đi để bảo vệ Đức Tin cho mình và con cháu. Đức Cha DuMaine cũng chưa khi nào lấy một ổ bánh mì Ba Lê

mà làm ra nhiều để nuôi những con người Việt Nam, chẳng thêm tiếc rẻ sản nghiệp ở quê nhà, để rồi tới xứ này với bàn tay trắng, mong được tự do trung thành với Giáo Hội. Thắc mắc bởi vì, tuy Đức Giám Mục DuMaine được Ông Trên ban cho thành chức rất cao cả, nhưng dù thế, Đức Cha không bao giờ là Thiên Chúa trăm phần trăm được, nhưng vẫn là người trăm phần trăm, nên vẫn còn bị phán xét về trách nhiệm Chủ Chiến của mình, nên không bao giờ được làm mọi sự chỉ theo ý mình và vì mình. Trịch thượng, chuyên quyền, áp bức hoặc tư ái quá cao thì đích thị là vì mình. Chỉ có Thiên Chúa mới là mục đích cuối cùng của mọi sự kia mà?

Thắc mắc cho nên mọi người tin tưởng rằng Đức Cha Pierre DuMaine cũng lại "bất chước" (tôi không dùng chữ theo gương) Chúa Giêsu mà sắp làm rất nhiều phép rất lạ.

Chú ý: Kẻ viết bài này vừa được tận mắt nhìn thấy Đức Cha DuMaine làm một phép rất lạ tại nhà thờ Chánh Tòa Saint Patrick chiều thứ 6 ngày 25-7-86. Phép lạ như sau:

- Tổ chức, gọi ý, hoặc chấp nhận một nhóm người (chưa kể đến phẩm chất, thành phần và xuất xứ không phải chỉ gồm những người ở San Jose mà cả ở xa tới...) để đối kháng với nhóm kia, thực ra là có tác dụng đào sâu chia rẽ, đẩy một bên đến đường cùng và bóp chết mọi hy vọng hòa giải... thì phép lạ cả thể đã biến thành một biện pháp tối hảo của hòa giải?

- Tổ chức một nhóm người, hoặc chấp nhận họ để họ, hoặc để được, dâng lên những lời van xin tha thứ, nhưng qui gởi tạ lỗi thay cho nhóm bên kia, dùng là ve vuốt tính tự cao tự đại... thì phép lạ đã biến thành những việc làm biến bạch và tuyên dương cho sự tự nhận là ngay thẳng của mình.

- Trong hiện tình quân quai của cả ngàn con chiên mà thân nhiên tuyên bố sẽ đi "vacation" hai tuần, thực ra là né tránh trách nhiệm, là một lời rửa tay của Philatô: Việc tụi bay với nhau, ta vô can, và nhất là tỏ ra coi thường sự thống khổ và phân ròi của những người dám bất đồng ý kiến... thì phép lạ cả thể đã biến thành dấu chỉ của sự an bình của một lòng tâm vô tội.

- Điểm lạ cuối cùng là tất cả mọi người tín hữu Công Giáo Việt Nam tại đây, dù cúi đầu vàng phục Đức Cha DuMaine như những con chiên còn non dại hay trưởng thành ngang mặt xin được thắc mắc chỉ vì đã được Chúa cho Trí Tuệ, Lương Tâm... biết thế nào là phải, thế nào là quấy... Tất cả, tất cả mọi người tín hữu Công Giáo Việt Nam tại đây, không ai, không bao giờ xa lià Giáo Hội. Tất cả đều vàng lỏi Giáo Hội, chỉ là hai cách vàng lỏi đó thôi.

Diễn Văn của Bà Nguyễn Duy Liên thành viên Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình tại Giáo Phận San Jose về thỉnh nguyện số 2: Hủy bỏ lệnh bổ nhiệm Linh Mục Lưu Đình Dương làm chánh sở Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo “đọc trong ngày CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH tại Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo,

Kính thưa Quý Vị, Cũng giờ này tuần trước, hai ngàn giáo dân đã tụ họp tại đây với hy vọng nghênh tiếp Đức Cha DuMaine và để Ngài có dịp thấy, có dịp nghe rõ các thỉnh nguyện của giáo dân, nhưng vào phút cuối Ngài đã từ chối không tới.

Vì Đức Cha DuMaine không tới và lại được báo cáo sai lầm, nên trong thư mới nhất gửi giáo dân Họ Đạo, Ngài nói rằng: “Những người biểu tình và phản đối đã không cho tôi thấy sự hiền hòa nào là Cha Dòng sẽ không phục vụ Họ Đạo và Cộng Đồng Việt Nam của chúng ta một cách chu đáo và độ lượng”

Chỉ qua một số kiện nhỏ nhất này, chúng ta thấy rõ cách thực cai quản của Đức Cha DuMaine thật là thiếu sót, và vì thế, Công Lý và Hòa Bình ngày một biến mất tại Giáo Phận này.

Một lần nữa và đây là lần cuối cùng, chúng tôi yêu cầu Đức Cha DuMaine nghe rõ lý do tại sao chúng tôi không chấp nhận Linh mục Dòng về làm Chánh Sở:

THỨ NHẤT vì trong lúc chúng tôi xin lập Giáo Xứ thì Đức Cha DuMaine chủ trương chỉ cho Trung Tâm Mục Vụ, và Linh mục Dòng là người đã bênh đỡ lập trường của Đức Cha và chống lại thỉnh nguyện của Cộng Đồng. Các văn tử của Linh mục Dòng đã đệ trình Đức Cha, chúng tôi có trong tay, chúng tôi có các Linh mục hiện diện trong các phiên họp với Đức Cha làm nhân chứng cho những điều đó. Chúng tôi sẵn sàng đối chất với Đức Giám Mục về điểm này.

Một khi Cha Dòng đã chống Cộng Đồng chúng tôi, thì Cha còn về đây để làm gì?

THỨ HAI, chúng tôi yêu cầu Đức Giám Mục hủy bỏ lệnh bổ nhiệm Linh mục Lưu Đình Dương vì đàn chiên này không muốn ở chung với Cha Dòng, đã từng lừa phản chủ chiên là Cha Tịnh, và đã âm mưu đuổi Ngài ra khỏi Cộng Đồng này trong nhục nhã đau thương.

Cha Tịnh là người đã đưa Cha Dòng về đây nuôi nấng, dạy dỗ. Sau đó, Linh mục Dòng đã quay lại chống phá Ngài và chống phá luôn Cộng Đồng. Linh mục Dòng đã cùng với một vài Linh mục khác ký giấy trình Đức Cha yêu cầu Cha Tịnh từ chức, và giờ đây Cha Tịnh đã phải ra đi thì Linh mục Dòng lại về giữ ngay chức vụ đó.

Với tư cách một người Mẹ Việt Nam, chúng tôi đã dạy con cái chúng tôi đừng lừa thầy phản bạn đừng nịnh bợ. Bề Trên, đừng dùng xảo thuật mưu kế để hại người vô tội hồng chiêm đoạt chức vị của người khác; mà trái lại, phải biết bênh vực lẽ phải và tôn trọng sự thật.

THỨ BA, trong lúc Cha Tịnh xây dựng Cộng Đồng thì Linh mục Dòng tìm cách chê bai, khinh rẻ Cộng Đồng. Nhiều giáo dân đã nghe chính Linh mục Dòng nói xấu Cha Tịnh và bêu xấu Cộng Đồng, đồng thời trong suốt mấy năm trời, Linh mục Dòng không hề lui tới với Cộng Đồng. Đến bây giờ, Tòa Giám Mục cố tình bênh đỡ rằng Cha Dòng bận nên không về Cộng Đồng được. Chức vụ Phó Xứ một Xứ Đạo lẻ loi vùng Los Altos mà bận bịu để đến nơi mấy năm trời Cha Dòng không thể về Cộng Đồng được lấy một giờ hay sao? Cộng Đồng chúng tôi đâu phải ai tri đến đó không hiểu được người và việc.

Linh mục Dòng đã không thích Cộng Đồng mà bây giờ lại cố tình về cho bằng được; có nghĩa là Linh mục Lưu Đình Dương thích chức vụ Cha Sở, chứ không phải thích Cộng Đồng này.

THƯ TƯ, các bà mẹ Việt Nam vẫn dạy con rằng: “Đừng cố ăn xôi”.

Ngày 21-7-86, Linh mục Dòng hai lần cố tình về Ho Đạo và hai lần bị giáo dân đuổi đi nhục nhã. Là người Việt Nam, nhìn thấy cảnh giáo dân xua đuổi một Cha Chánh Sở, ai cũng thấy buồn tui. Với vóc dáng nhỏ bé của người Việt Nam, mắt cá không còn giọt máu, ngó ngác núp sau lưng máy ông Cảnh sát và Cha Sullivan cao ngồng nghênh, giáo dân bỏ xô vào nguyên rùa không tiếc lời. Chúng tôi xấu hổ với người ngoại quốc vô chúng.

Các bà Mẹ Việt Nam không nghi rằng Linh mục Dòng còn ham chức Chánh Sở sau khi bị sỉ nhục như vậy. Cha Dòng cũng không phải vì vàng lỏi mà quên đi liêm sỉ của con người, vì Đại Diện Tòa Giám Mục đã thấy rõ tình mạng của Cha Dòng không an toàn, danh dự Cha Dòng không còn để làm việc với Cộng Đồng nữa. Vậy thì chỉ còn một cách giải thích cuối cùng là Linh mục Dòng đã bị Đức Cha DuMaine ham dọa, áp lực để thực hiện lập trường riêng tư của Đức Giám Mục, cũng như Đức Cha đã từng áp bức, hành hạ để đuổi Cha Tịnh ra khỏi Cộng Đồng và Giáo phận San Jose.

Do đó, chúng tôi kêu gọi lương tri và sự can đảm tối thiểu của một con người Việt Nam nói Linh mục Dòng để cắt nghĩa điều hay lẽ phải cho Đức Giám Mục. Nại Đức Vàng Lỏi trong hoàn cảnh này chỉ làm ô danh và bóp méo ý nghĩa đích thực của Đức Vàng Lỏi.

THƯ NAM, Tòa Giám Mục liền tiếp yêu cầu giáo dân hãy để Linh mục Dòng về Ho Đạo thủ làm việc một thời gian xem sao.

Xin thưa, Ho Đạo này đâu phải một sông bãi để Cha Dòng thủ thời van. Với dĩ vãng quấy phá Cộng Đồng của Cha Dòng, với lập trường nịnh bợ của Linh mục Dòng, với tư cách luôn cúi của Cha Dòng, với tính tình hảo danh của Linh mục Dòng; còn gì nữa đâu để Linh mục Dòng phải thủ thời van!

TOM LAI, lập trường của Cộng Đồng đối với lệnh bổ nhiệm Linh mục Dòng đã dứt khoát và lý do hủy bỏ lệnh này cũng đã rõ ràng. Với lương tri tối thiểu của một con người, Đức Cha DuMaine nên nhìn rõ vấn đề và đừng nên bóp méo sự thật nữa.

Cha Dòng không phải là người của Cộng Đồng này.

Linh mục Dòng là công cụ của Đức Giám Mục DuMaine, và chúng tôi xin trả lại Linh mục Dòng cho Đức Cha.

TRẦN TRONG KÍNH CHÀO QUÝ VỊ.

Kể từ ngày 20 tháng 7, 1986 cho đến nay, không khi sinh hoạt tại Trung Tâm Ho Đạo thất lạc nhộn nhịp. Ngoài những biểu ngữ bích chương đầy màu sắc và ý nghĩa được treo chung quanh khu vực Trung Tâm Tôi còn nhận ra được tất cả những khuôn mặt của mọi người ra vào Trung Tâm. Những khuôn mặt ưu tú lo lắng đến hốt hác! Những khuôn mặt nặng trĩu những u sầu phiền muộn đến rã rời! Những khuôn mặt cau có, u uẩn, tức giận pha lẫn những tủi thân v.v..

Tất cả những khuôn mặt đó là những khuôn mặt của những cụ già, những bậc trung niên, những người trẻ tuổi và chót cùng là đến những em bé. Tất cả những khuôn mặt đó, những tâm trạng đó là của tất cả những con người được mang danh là người Việt Nam tí nan đang cố gắng bằng tất cả những cố gắng tốt cùng của sức con người, bằng tất cả những chua cay tủi nhục để tranh đấu cho sự công chính, tự do và hòa bình. Để bảo vệ cũng như kiến tạo một chỗ đứng cho những con người Việt Nam biết yêu quý nên văn hóa và những truyền thống quý báu của tổ tiên Việt Nam. Để cố gắng xây dựng một nền móng cho những thế hệ trẻ có được nơi chôn mang hình hài và sắc thái của giống giống Việt Nam để khỏi quên đi nguồn cội của mình.

Ngoài những khuôn mặt được mô tả như trên. Tôi cũng đã gặp và nhận ra những khuôn mặt thất hạ hề vui mừng khi thấy được những lo âu, buồn chán, mặt mắt của biết bao nhiêu người khác cũng chung màu da, tiếng nói với họ. Nhưng khuôn mặt đã khiến tôi tưởng nhớ lại ngày 30 tháng 4, 1975. Họ là những con người với những khuôn mặt tuy hạ hề vui sướng trong những ngày vừa qua nhưng cũng không dấu nổi những nét khắc khổ, danh ác của những năm tháng núp trong bóng tối thực hiện những thủ nặc danh, những truyền đơn vu khống với những văn tử và hành văn thiệu kỹ thuật. Tôi đã phải giạt mình và ngạc nhiên đến rụng rời vì những khuôn mặt đó cũng lại rất quen thuộc đối với tôi từ xưa đến giờ. Tôi cũng không thể ngờ được rằng họ lại có thể thực hiện được những việc như vậy! Họ là những con người tuy thất quen biết, nhưng cũng thật xa lạ với Cộng Đồng, bởi từ xưa đến nay tôi chưa hề thấy họ trong các sinh hoạt của Cộng Đồng. Nội cảm hận, tức giận đến điên người đã dấy xeo trong tôi suốt bao năm nay, khi không thể biết được những thủ phạm, thì nay đã thấy tận mắt, nghe tận tai.

Rồi ngoài những khuôn mặt vừa được tả. Tôi cũng đã gặp và nhận ra được những khuôn mặt cũng cũng một màu da, một tiếng nói, một tôn giáo. Những khuôn mặt dửng dưng không ý kiến! Những khuôn mặt câu an và vinh thân cho mình! Những khuôn mặt với những nụ cười mỉa mai, những cái lắc đầu khinh miệt khi được nhìn thấy thực trạng đang diễn ra trước mắt. Họ chính là những người rất là trí thức; Họ chính là những người rất khỏe mạnh, tốt tướng nhờ vật chất đầy đủ hiện nay. Họ chính là những người rất hiểu biết, thông thái nhưng họ cũng chính là những người thật xa lạ với Cộng Đồng. Họ dửng dưng những kiến thức và thông thái của mình để chỉ phàn tích những cái dở, những khuyết điểm của những người thiện tâm thiện chí làm việc vô vị lợi cho Cộng Đồng. Họ thuyết giảng và ăn nói rất hay nhưng họ chưa hề áp dụng những cái hay đó trong việc làm! Chưa một lần đóng góp dù chỉ là một phần nhỏ để xây dựng Cộng Đồng! Vì luôn luôn có một thái độ dửng dưng, dửng ngoai để tìm những cái dở và khuyết điểm rồi lên tiếng dấy đời; Không chịu tìm hiểu cho thật kỹ càng những nguyên do, nhưng khi khăn đã gặp phải của Cộng Đồng nên họ thường có những tư tưởng thật khắc thương để tu do diên đạt những lời nói của mình cho những người xung quanh với những ngôn từ thật bi quan và hết sức sai lạc. Bởi vì họ ăn nói rất hay, thuyết giảng rất là có kỹ thuật và lớp lang, kèm thêm những dẫn chứng giao luật rất cụ thể, do đó đã gây cho những người không biết gì hết từ xưa đến giờ một quan niệm hết sức sai lạc với hoàn cảnh và thực trạng đã và đang xảy ra.;

Rồi ngoài những khuôn mặt được tả như trên. Tôi cũng đã gặp và nhận ra được những khuôn mặt cũng cũng một màu da, một tiếng nói, nhưng không cũng một tôn giáo. Những khuôn mặt với những nỗi buồn mênh mang. Những khuôn mặt với những cái nhìn

khuyến khích, ai ủi. Những khuôn mặt với những nét tự hào và hãnh diện được mang cũng một giống máu Việt Nam, được cũng chia sẻ niềm lo âu, sự cố gắng đến cường quyết để duy trì nếp sống và văn hóa Việt Nam nơi đất người. Những khuôn mặt của những người quyết không chịu để bị đồng hóa vào một nền văn minh qua ư là vật chất mà tinh thần thì quá ư là nghèo nàn! Họ cũng là những ông già, bà cả những bậc trung niên, những người trẻ tuổi; Họ cũng là những người mang danh hiệu là người Việt Nam Ti Nan.

Rồi cũng ngoài những khuôn mặt được mô tả như trên. Tôi cũng đã gặp và nhận ra được những khuôn mặt cũng một màu da, một tiếng nói, một tôn giáo. Những khuôn mặt đó hoàn toàn xa lạ với Cộng Đồng Công Giáo tại San Jose này. Thoạt tiên tôi không biết được là những khuôn mặt này từ đâu tới, họ tới đây cũng đông lắm. Với khuôn mặt thật khắc khổ và nước da đen sạm với sự mệt mỏi hiện rõ trên khuôn mặt giống như những người mới vượt một đoạn đường khá dài. Nội thức mặc chỉ trong giây lát được giải tỏa ngay nhờ đọc được bảng số ở các xe đầu rải rác chung quanh sân parking của Nhà Thờ Chính Tòa San Jose. Thì ra những khuôn mặt này đến từ thành phố Stockton. Họ đến đây qua lối mỗi của các vị trong "Hội Đồng Giáo Xứ Lưu Vong" để cũng thể hiện sự tôn trọng Đức Vàng Lời đối với bề trên và bày tỏ nguyện vọng của họ qua sự hướng dẫn của những khuôn mặt thuộc thành phần thứ hai và thứ ba nêu trên. Họ là những người đến đây để cố gắng cũng với những khuôn mặt ở đây tạo thành một con số vai trạm để cũng với các đảng các bậc bề trên đứng đầu với con số hàng ngàn! Và chắc chắn sau buổi họp mặt gặp gỡ buổi tối hôm đó, họ sẽ được thưởng những lời cảm ơn và những lời thưởng yêu thăm thiết nhất từ người Cha khả kính và của những khuôn mặt vui vẻ hiện từ bên ngoài những dãy những thủ đoạn đã tâm bên trong.

Và rồi cuối cùng tôi đã gặp, đã nhận ra trong tôi những tâm trạng, những ý nghĩ, những tư tưởng để thủ từ đất tôi thuộc về những khuôn mặt của những thành phần thứ nhất. Để tôi được tìm đến Chúa dâng lên lời cầu: "Lạy Chúa xin hãy dưng con như khi cụ bình an của Chúa; Và Lạy Chúa xin hãy hướng dẫn để con biết đi theo sự công chính và biết phụng sự tha nhân" Tôi cũng thủ đất tôi vào những khuôn mặt thuộc thành phần thứ hai. Để tôi sẽ tìm đến Chúa mà dâng lên lời cầu: "Lạy Chúa Tú Nhân xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người. Và Lạy Chúa xin hãy hướng dẫn và soi sáng để con biết được những điều hay lẽ phải để đem lại sự bình an cho Giáo Hội Chúa". Tôi cũng thủ đất tôi vào những khuôn mặt thuộc thành phần thứ ba. Để tôi biết tìm đến Chúa mà dâng lên lời cầu: "Lạy Chúa xin hãy dạy con biết tìm hiểu biết người hơn được người hiểu biết con. Và Lạy Chúa xin cho con biết hiến thân để phụng sự Chúa và giúp ích mọi người... Vì chính khi hiến thân là khi được nhận lãnh.. AMEN ./

THƯ NGỎ

TRẢ LỜI THƯ CỦA CHA TỔNG QUẢN SULLIVAN

Kính gửi:
Quý Cha Sở
Quý Linh Mục và Tu Sĩ Nam Nữ thuộc Giáo Phận San Jose.

v/v các tin tức liên quan đến Họ Đạo Nữ Vương các Thánh Tử Đạo.

Kính thưa Quý Cha và quý Tu Sĩ Nam Nữ,
Chắc hẳn Quý Cha và quý Tu Sĩ đã nhận được bức thư của LM Terrence Sullivan, Tổng quản Giáo phận đề ngày 28-7-86, trình bày những tin tức liên quan đến Họ Đạo chúng con. Trong thư này có nhiều điều thiếu sót, không đúng sự thật, nên chúng con muốn được bổ túc đề quý Cha và quý Tu sĩ dễ dàng hiểu rõ các việc đang xảy ra tại Họ Đạo chúng con hơn.

I- Việc thành lập Họ Đạo:

Khi San Jose còn trực thuộc Tổng Giáo Phận San Francisco, ngày 2-9-79 trong thánh lễ mừng kính các Tiên Nhân Tử Đạo VN, Đức TGM John R. Quinn đã long trọng tuyên bố việc thành lập Họ Đạo cho người Công Giáo VN tại hạt Santa Clara và San Mateo. Trong văn thư đề ngày 4-12-79 gửi ông Chủ Tịch Ban Chấp Hành, Đức TGM xác quyết một lần nữa quyết định của Ngài.

(Văn kiện 1)

Nhưng Sắc Lệnh thành lập chưa kịp ban hành thì San Jose được Giáo Quyền nâng lên hàng Địa phận và Đức Cha Pierre DuMaine được bổ về cai quản tân Địa phận.

Ngày 31-5-84, Đức Cha DuMaine đã đi ngược lại quyết định của Đức Tổng Giám Mục Quinn và chỉ cho lập Trung Tâm Mục Vụ, với nhân định rằng Giáo dân Việt Nam được chia làm 3 thành phần: già, thanh niên và trẻ em. Hai thành phần sau không cần có Giáo Xứ vì có thể hội nhập dễ dàng với các Giáo Xứ Hoa Kỳ. Chỉ có lớp tuổi già không còn học được tiếng Anh mới cần các lễ nghi bằng tiếng Việt và do đó, một Trung Tâm Mục Vụ là đủ cho nhu cầu của họ.

(Văn kiện 2)

Ngày 2-6-84, gần 2,000 chủ ký Giáo dân cũng với Ban Chấp Hành và Ủy Ban Đặc Nhiệm trình bày với Đức Giám Mục rằng nhân định của Đức Giám Mục hoàn toàn không phù hợp thực tế và nhu cầu thực sự của Giáo dân.

(Văn kiện 3)

Tiếp theo là nhiều cuộc vận động dưới nhiều hình thức như thư từ, hội thảo, câu nguyện tập thể của giáo dân. Hiềm nhiên nhiều lúc cuộc vận động mang tính cách quyết liệt gây một sự căng thẳng tốt cũng giữa Chủ chiên và con chiên và nếu không được gấp rút giải quyết, thịnh nguyện này cứ hùa hèn nhiều sóng gió tại Tòa Thánh cũng như Giáo Hội Hoa Kỳ và công luận Mỹ.

Cho nên, ngày 1-9-85, Đức Cha DuMaine đã miễn cưỡng quyết định nâng Trung Tâm Mục Vụ lên hàng Họ Đạo thay vì Giáo Xứ, mặc dù Trung Tâm Mục Vụ hội đủ hết mọi điều kiện để được nâng lên hàng Giáo Xứ.

Như vậy, việc thành lập Họ Đạo không phải được ban cấp dễ dàng và bởi lòng thương yêu triu mến như dưới thời Đức TGM John R. Quinn, mà lại là một thịnh nguyện cam go dưới sự cai trị của ĐC DuMaine và do đó, một bầu không khí căng thẳng đã được tạo ra giữa ĐC DuMaine và các con chiên của Ngài.

II— Việc bỏ nhiệm Cha Lưu Đình Dương:

DGM DuMaine đã có một lỗi lầm rất lớn khi bỏ nhiệm LM Lưu Đình Dương thay thế Cha Nguyễn Văn Tịnh làm Chánh Sở Họ Đạo, và do đó đã gây phản nộ trong cộng đồng giáo dân VN. Sau đây là 5 lý do giáo dân VN không chấp nhận Cha Dương:

1) Cha Dương đã minh thị chống đối việc thành lập giáo xứ, bằng các văn thư và lời phát biểu trong các phiên họp với Đức Cha DuMaine vào năm 1984 giữa lúc giáo dân thỉnh nguyện xin thành lập giáo xứ.

(Văn kiện 4, 5 và 6)

2) Cộng Đồng giáo dân đều biết rõ Cha Tịnh là ân nhân của Cha Dương và chính trong tâm thư đầu tiên gửi Cộng Đồng ngày 25-7-86, Cha Dương cũng đã đề cao công ơn của Cha Tịnh. Vậy mà trước đó, Cha Dương đã lên án Cha Tịnh và yêu cầu Cha Tịnh phải từ chức (văn kiện số 4). Hậu quả là Cha Tịnh phải rời khỏi chức vụ trong cay đắng, tủi nhục.

3) Trong những năm qua, Cha Dương đã cố tình lánh xa Cộng Đồng, mặc dù nhiều lần Ngài được mời kể cả những biến cố trong đại như suốt thời gian Đức Mẹ Thánh Du và Đức Cha Huỳnh văn Của đến thăm Cộng Đồng.

4) Giáo dân Họ Đạo đã hai lần mạnh liệt công khai chống đối khi Cha Dương dấn chân vào Họ Đạo ngày 21-7-86. Những cảnh tượng rối loạn, nhục nhã, xấu hổ này nên được Cha Dương dùng để xin Đức Cha nghe tiếng giáo dân mà xét lại lệnh truyền chuyên hơn là nài ra Đức Vâng Lệnh để cố đạt được chức vụ cho cá nhân mình.

5) Những sự rạn nứt giữa Cộng Đồng và Cha Dương đã và đang xảy ra cho thấy lệnh bỏ nhiệm Cha Dương trong chức vụ Chánh Xứ Họ Đạo không hợp tình, hợp lý và không hợp thời và do đó chẳng những không tạo lợi ích gì cho cộng đồng giáo dân mà còn làm giảm uy tín của chính Cha Dương.

III— Buổi mít tinh ngày 20-7-86:

Khoảng 2,000 giáo dân theo lời mời của Ban Chấp Hành và Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình đã tụ tập trước thánh đường 6 giờ chiều Chúa Nhật (20-7-86) với 2 mục đích rõ rệt: Thứ nhất, xin thành lập giáo xứ thể nhân và thứ hai, xin hủy lệnh bỏ nhiệm Cha Dương, dù ĐC DuMaine có về Họ Đạo hay không.

Trong thư gửi đến Quý Cha và Quý Tu Sĩ, LM Tổng Quan Sullivan đã phân tách rằng chỉ có vai trò giáo dân ủng hộ 2 lập trường trên, còn số đông thì hoặc đến dự thánh lễ hoặc ủng hộ ĐC Dumaine.

Tòa Giám Mục có quyền giải thích sự kiện bất cứ cách nào để rồi căn cứ vào đó mà giải quyết vấn đề. Nếu nhận định sự kiện sai thì hậu quả là rối loạn vẫn còn. Hơn ai hết, chúng con hiểu rõ lòng giáo dân và trong tinh thần xây dựng, chúng con thấy sự giải thích của Tòa GM không đúng: Thứ nhất, quyết định của Tòa Giám Mục hủy bỏ Thánh lễ Tiễn Biệt đã được các linh mục Họ Đạo công bố cho giáo dân trong thánh lễ các ngày thứ 7 và Chúa Nhật và cũng được các cơ quan truyền thông loan báo vào ngày Chúa Nhật. Cho nên, những người đến Họ Đạo chiều 20-7-86 đều có mục đích chủ không phải làm lãn. Trong khi đó, chúng con vẫn kêu gọi giáo hữu đến để bày tỏ lập trường ủng hộ 2 thỉnh nguyện. Và giả như có ai muốn ủng hộ ĐC mà đến lãn, thì họ có quyền tự do ra về và không tham dự vào các hoạt động của chúng con. Thứ hai, có một số giáo dân đến dự lễ lúc 6 giờ tham dự cuộc mít tinh. Cứ cho rằng lập luận này đúng thì căn cứ vào các tuần trước con số giáo dân đi lễ chiều Chúa nhật cũng không thể quá 200 người. Vậy thì những người khác đã thực sự giơ cao các biểu ngữ ủng hộ 2 lập trường phải là con số đang kê để tòa GM xét kỹ lại.

IV— Buổi mít tinh lần thứ hai ngày 27-7-86:

Tất cả những điều ngỡ ngàng về sự hiện diện của con số giáo dân tuần trước, thì một lần nữa lại được giải tỏa vào 1 tuần sau cũng tại bãi đậu xe của Họ Đạo vào buổi chiều không có thánh lễ và cũng không có chương trình nào của ĐC DuMaine cả. Chúng con ước lượng vẫn khoảng con số giáo dân đó đến tham dự. Tin hay không tin là quyền của Tòa Giám Mục. Tuy nhiên, để Quý Cha và Quý tu sĩ có một nhận xét trung thực, chúng con gửi đính kèm 1 cuộn video tape để Quý Cha và Quý tu sĩ có dịp nhận định quan điểm của chúng con đúng hay Tòa GM đúng.

V- Giáo dân cản trở việc LM Dương về Họ Đạo:

Chắc hẳn vì Tòa GM đã đo lường tình hình giáo dân 1 cách sai lầm nên mới cho phép Cha Dương bước chân vào Họ Đạo. Cha Tổng Quản trong thư đã nói rằng những người chống Cha Dương gọi cảnh sát đến. Nhưng một con người bình thường cũng phải hiểu rằng trong trường hợp này chúng con không phải là người cần phải kêu cứu cảnh sát. Trên thực tế, lần thứ nhất, một người ủng hộ Cha Dương đã gọi Cảnh Sát đến bảo vệ Cha Dương và lần thứ hai khi phải đoán Tòa GM dẫn Cha Dương đến, chúng con không hề biết trước và chúng con chỉ thấy có rất đông cảnh sát đến cũng một lúc với phải đoán Tòa Giám Mục.

Quý Cha và Quý Tu Sĩ chắc cũng hiểu rằng quyền gọi Cảnh Sát, quyền đến Họ Đạo cũng như quyền rời khỏi Họ Đạo hoàn toàn là thuộc tòa Giám Mục. Còn Giáo dân chỉ biết cương quyết cản ngăn Cha Dương vào Họ Đạo vì sự hiện diện của Ngài chỉ làm cho Họ Đạo rối trật tự. Cha Tổng Quản muốn cho chúng con là đa số hay thiểu số đó là tùy sự khôn ngoan xét đoán của Ngài. Nhưng chắc là sự kháng cự phải tới mức nào nên Cảnh Sát, vì sự an ninh công cộng, mới khuyến cáo Tòa Giám Mục từ bỏ quyết định để Cha Dương bước chân vào Họ Đạo.

VI- Việc cấm cử hành thánh lễ tại Họ Đạo:

Báo chí cũng như các giáo dân hiện diện đều thấy rõ rệt là LM Terrence Sullivan, sau khi thất bại đem Cha Dương về Họ Đạo và sau lời khuyến cáo của vị Chỉ Huy Cảnh Sát, đã tức giận, mất bình tĩnh và bắt hai Cha Phó là Cha Joseph Chính và Cha Dominique Đình đưa lên xe rời Họ Đạo.

Chúng con quan niệm rằng, phần rỗi của các linh hồn của 5,000 giáo dân không thể coi ngang hàng với việc bỏ nhiệm một Tân Chính Xứ. Hai LM Phó Xứ đang điều khiển Họ Đạo bình an về phương diện mục vụ cũng như hành chánh thì bị bắt rời khỏi Họ Đạo. Hai Cha đang có nhà ở để làm việc cho Họ Đạo thì hai Ngài phải đi lang thang ở nhà các giáo dân. Họ Đạo có nhà thờ nhưng các Ngài không được cử hành Thánh lễ. Chúng con nghĩ rằng đây là một quyết định sai lầm được làm trong lúc nóng giận để trả thù phản ứng của giáo dân, chứ không phải là một quyết định khôn ngoan của một chủ chiên nhân tử có trách nhiệm lo phần rỗi của các linh hồn con chiên.

VII- Đa số hay thiểu số:

Chúng con suy luận rằng căn nguyên mọi rối loạn tại Địa phận này là Tòa GM đã bất chấp thỉnh nguyện của chúng con vì chủ trương rằng chúng con chỉ là thiểu số. Còn chúng con lại nghĩ rằng chúng con thuộc nhóm đa số. Vậy thì để giải quyết vấn đề này chúng con công khai đề nghị tòa GM hãy tổ chức một cuộc Đại Hội Giáo Dân để cho những con chiên xưa nay đã từng đóng góp xây dựng cộng đồng, đã ghi tên vào làm giáo dân Họ Đạo được công khai trình bày nguyện vọng của họ lên Tòa Giám Mục và do đó, Đức Cha sẽ nhận rõ lập trường nào được đại đa số giáo dân chấp nhận.

VIII- Về lập trường của Liên Đoàn Công Giáo VN tại Hoa Kỳ:

Ngày 24-7-86, LM Chủ Tịch Liên Đoàn CGVN tại Hoa Kỳ đã gửi một điện tín đến DC Du Maine bày tỏ "sự đoàn kết, ủng hộ", và xin cầu nguyện để các tín hữu VN tiếp tục giữ lòng trung thành với Giáo Hội".

Căn ghi nhận ở đây là LM Nguyễn Văn Tinh, cựu Chính Xứ Họ Đạo lỵ vị Chủ Tịch Liên Đoàn đầu tiên và Ông Trần Công Thiên, Chủ Tịch ủy ban Chấp Hành Họ Đạo trước đây là phó chủ tịch đặc trách sinh hoạt giáo dân của Liên-Đoàn. Hiện nay Cha Tinh và Ông Thiên là Cố Vấn của Liên-Đoàn.

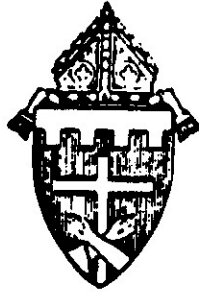
Họ Đạo chúng con hoàn toàn đồng ý với Liên Đoàn CGVN trong chủ trương kính trọng và vâng phục các vị lãnh đạo trong giáo quyền. Ngay từ khởi thủy, Ban Chấp Hành và Ủy Ban vẫn liên lạc với Liên Đoàn qua bản tin Chính Nghĩa cùng như điện thoại, thư từ. Chúng con đã nhờ Liên Đoàn xác tín với Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ lòng kính phục và biết ơn của Công-Đông, và xin Hội-Đông tuý tiện can thiệp với ĐC DuMaine để Ngài lắng nghe tiếng nói đích thực của CĐ này và Liên-Đoàn đã làm công việc tế nhị đó cho CĐ. Tuy nhiên, tòa GM và phía Cha Dương đã khai thác bức điện tín thiên chi này như một sự ủng hộ tích cực lập trường của họ.

Dù thế nào, chúng con quan niệm rằng để giải quyết sự rạn nứt này, Tòa GM San Jose và Công Đông chúng con phải nắm phần chủ yếu, chứ không nên đặt trọng tâm quá nhiều vào việc giải thích hành vi của những người ngoại cuộc.

Họ Đạo chúng con thành thực cảm ơn Quý Cha và Quý Tu Sĩ đã dành thời giờ tìm hiểu vấn đề của Công Đông chúng con. Chúng con cũng rất hoan hỉ được đón nhận mọi ý kiến hoặc mọi nỗ lực để đem lại công lý và hòa bình cho Địa phận San Jose, nói chung và Họ Đạo chúng con, nói riêng.

Trân trọng kính chá

VĂN KIẾN 1

Archdiocese of San Francisco

CHANCELRY OFFICE
445 CHURCH STREET
SAN FRANCISCO, CALIFORNIA 94114
(Area Code 415) 863-5112

December 4, 1979

Mr. Vu Can
Chairman
Vietnamese Mission Council
1826 Higdon Avenue, #3
Mountain View, CA 94041

Dear Mr. Vu Can:

I wish to thank you for your greetings of November 26 and the sentiments of filial respect and gratitude you expressed. I am most anxious that the Vietnamese Mission be established in Santa Clara County to provide the spiritual guidance our Catholic Vietnamese people need. When a proper site has been located by Father Tinh I will be most happy to go forward with the establishment of the Mission. May God continue to bless you and your people in their new homeland.

With kindest personal regards, I am

Sincerely yours in Christ,

Archbishop of San Francisco

Kính gửi:
Ông Vũ Căn
Chủ Tịch Hội Đồng Họ Đạo Việt Nam
1826 Higdon Ave, apt. 3
Mountain View, Ca 94041

Ông Vũ Căn thân mến:

Cha muốn cảm ơn con về những lời chúc mừng ngày 26 tháng 11 với tình phụ tử đầy yêu và lòng biết ơn của con. Cha rất trông mong để thiết lập một Họ Đạo Việt Nam tại quận Santa Clara để đáp ứng những nhu cầu mục vụ của giáo dân VN. Khi nào Cha Tinh quyết định xong địa điểm, Cha rất sung sướng tuyên bố thành lập Đặc Xứ cho chúng con.

Xin Chúa luôn chúc lành cho con và cộng đồng trong vùng đất mới.

Thân ái trong Chúa Kitô.

John R. Quinn
Tổng Giám Mục San Francisco.

VĂN KIẾN 2

THƯ CỦA ĐỨC GIÁM MỤC GỬI TẤT CẢ QUÝ LINH MỤC THUỘC GIÁO PHẬN SAN JOSE ngày 31-5-1984

Kính gửi: các linh mục Việt nam thuộc giáo phận San Jose
Người gửi: Đức Giám Mục Pierre DuMaine
v/v: mục vụ cho giáo dân Việt nam và Trung tâm Mục vụ
Nhật ký ngày 31 tháng 5 năm 1984

Tôi rất biết ơn tất cả quý cha đã cùng tôi đến tham dự cuộc hội họp rất hữu ích vào ngày 18 tháng 5. Tôi cũng biết ơn những vị đã thông báo cho tôi biết vì bị những lý do cá nhân hay mục vụ ngăn trở nên không thể đến tham dự được. Tôi nhìn nhận rằng thủ mỗi họp đã hơi chậm trễ và tất cả quý cha đều có nhiều trách nhiệm.

Tôi thiết nghĩ nếu tôi tóm tắt lại những đề tài chính mà chúng ta cùng bàn thảo thì đó là một điều bổ ích. Nó sẽ dùng để minh định lại những mối quan tâm riêng tư của tôi đối với việc mục vụ cho các tín hữu công giáo Việt nam trong giáo phận San Jose và những mối kỳ vọng của tôi đặt nơi Trung tâm Mục vụ Việt nam. Như thế, tôi hy vọng rằng điều đó cũng sẽ giúp ích chúng ta trong việc tiếp tục trao đổi ý kiến và thăm định những nỗ lực của chúng ta ngõ hầu đáp ứng những nhu cầu đa diện của con dân chúng ta.

Trong khi quý cha duyệt xét lại bản tóm lược này, tôi xin nhấn mạnh rằng tôi thành thật ước muốn quý cha góp phần bình luận, gợi ý và nhất là đưa ra những sự kiện thực tế. Tôi đã cẩn thận tham khảo và duyệt xét các dữ kiện để làm căn bản cho chính sách hiện tại của tôi và tôi mong muốn duyệt xét và hoàn bị hoá đường lối này cùng trên một căn bản đó.

Chính sách tổng quát mà tôi đang theo đuổi được mô tả rõ ràng hơn cả xét theo phương diện những người mà chúng ta có bốn phận phục vụ. Trước hết, chúng ta có thể mô tả họ thành ba nhóm sau đây:

1. Những người Việt nam di dân cao niên: họ là những người có lẽ không thể và cũng không cần phải học Anh ngữ hay phải tích cực tranh đua trong việc kiếm công ăn việc làm. Tuy vậy, họ cần sự an ủi và nâng đỡ đức tin của họ và của việc họ lãnh nhận các phép bí tích và thi hành việc đạo đức theo cách thức cổ truyền của họ.
2. Những người Việt nam trưởng thành và những vị gia trưởng, không phân biệt nam hay nữ: họ là những người cần có công ăn việc làm xứng hợp, cần học Anh ngữ và thích ứng với cuộc sống trong một môi trường xa lạ và lắm khi thiếu thân thiện. Về phần họ cũng thế, họ cần không những thực hành việc sống đạo theo những lề lối ràng buộc cổ truyền của họ, mà họ còn phải khởi sự tích cực tham gia vào đời sống của toàn thể giáo hội trong địa hạt họ đang cử ngụ và làm việc. Điều này có nghĩa là gia nhập vào đời sống của giáo xứ địa phương.
3. Giới thanh thiếu niên, chào đời ở Việt nam hay sinh ra ở Hiệp chúng quốc: các em trẻ này sẽ học Anh ngữ mau chóng hơn — có lẽ như ngôn ngữ chính của mình — sẽ theo học tại các trường Hoa kỳ và sẽ mau chóng hơn trong việc thích ứng vào không khí xã hội địa phương, một bầu không khí nhiều khi đem lại nguy hiểm lớn lao cho đức tin và nền luân lý công giáo của các em. Các em này cũng vậy, các em cần bảo tồn những truyền thống Việt nam vững chắc trong việc thực hành đức tin công giáo và sống đạo, nhưng đời sống công giáo của các em trong tương lai sẽ tùy thuộc vào mọi tương quan của các em đối với các giáo xứ phần lớn nói tiếng Anh của các em.

Những nhóm người này có thể được bỏ khuyết và cũng có thể được mô tả theo phương diện thống kê. Tôi vui lòng đón nhận những lời bình luận của quý cha. Đầu sau chẳng nữa, tôi tin rằng tất cả ba nhóm người kể trên đều cần, ở các mức độ khác nhau, hai thứ mục vụ căn bản: (1) sự giúp đỡ trong việc duy trì những truyền thống công giáo đặc thù và vô giá

trong việc duy trì những truyền thống công giáo đặc thù và vô giá của nền văn hóa Việt nam, và (2) sự giúp đỡ trong việc tham gia hoàn toàn vào đời sống bí tích và sống đạo sốt sắng của giáo xứ địa phương của họ.

Niềm xác tín này đã hướng dẫn tôi quyết định đi đến việc thành lập một "Trung tâm Mục vụ" cho giáo dân Việt nam thay vì một "nhà thờ quốc gia" cho giáo hữu Việt nam. Thêm vào đó, tôi cũng đã nhận xét rằng chúng ta may mắn được Chúa ban cho nhiều linh mục và chủng sinh Việt nam trẻ trung và có khả năng: họ sẽ là những người thi hành các công việc mục vụ thường xuyên trong giáo xứ và có thể giúp đỡ giáo dân của họ trong việc chuyển tiếp vào đời sống của giáo xứ Hoa Kỳ.

Tôi tin rằng "Trung tâm" phục vụ tất cả ba nhóm người kể trên, với điều kiện là nó duy trì sự cộng tác tích cực với các giáo xứ và cách riêng với tất cả quý linh mục Việt nam phục vụ trong giáo xứ. Một "giáo xứ quốc gia" có lẽ sẽ phục vụ nhóm người cao niên một cách đầy đủ, nhưng có lẽ sẽ chỉ đem lại một phần lợi ích cho hai nhóm người sau và cũng chỉ đem lại một cách nhất thời mà thôi. Nếu nhóm người trẻ nhất đi đến đồng hóa giáo hội công giáo với "giáo xứ quốc gia" của họ thì sẽ có một sự nguy hiểm trầm trọng là khi lớn lên, lúc mà các em càng hội nhập hơn vào xã hội trần tục và nói tiếng Anh, các em sẽ li xa giáo hội.

Tôi công nhận đây là một vấn đề phức tạp, nhưng tôi vững tin rằng sự cộng tác chặt chẽ giữa Trung tâm Mục vụ và hàng giáo sĩ giáo xứ, nhất là các linh mục Việt nam, sẽ đem lại những lợi ích lớn lao nhất cho toàn thể con dân chúng ta.

Tôi cũng xin quý cha lưu ý đến một điểm khác trong cuộc thảo luận của chúng. Tôi đã thiết lập một Trung tâm Mục vụ, nghĩa là trung tâm mà nhiệm vụ ưu tiên của nó là ban phát các phép bí tích và dạy giáo lý: trực tiếp phục vụ những người không nói được tiếng Anh, đem lại niềm an ủi và mọi thân thiện do ngôn ngữ và môi trường quen thuộc cung ứng, nhưng cũng cộng tác với các giáo xứ địa phương để cử hành các thánh lễ buộc, phép rửa tội và các nghi thức hôn phối: tất cả những việc sau này phải được thi hành tại các nhà thờ giáo xứ hơn là tại Trung tâm Mục vụ.

Tuy nhiên, bởi vì những nhu cầu tôn giáo này thường không có thể được thỏa mãn cho đến khi những nhu cầu gần hơn của con người được chiếu cố: nhà cửa, công ăn việc làm, ngôn ngữ v.v... bởi đó trung tâm mục vụ cũng phải đáp ứng những nhu cầu này, nhưng thông thường không phải với tinh cách một cơ sở "trực tiếp phục vụ" bằng cách cung cấp nhân sự và năng độ những chương trình rộng lớn thuộc định củ và huấn nghiệp.

Chính vì vậy mà tôi đã chỉ thị cho cả Trung tâm Mục vụ lẫn Hội Bác ái Vinh sơn phải đạt mọi quan hệ minh bạch với Văn phòng Xã hội Công giáo. Cũng vì lý do đó, tôi đã yêu cầu ông James Purcell, giám đốc Bác ái Công giáo của Giáo phận, giúp đỡ về phương diện kỹ thuật để thiết lập những tiêu chuẩn và những phương thức ngo hầu theo dõi và lượng giá các chương trình này.

Thư thông báo này đương nhiên không đề cập hết toàn loạt những vấn đề mà chúng ta còn phải tiếp tục nghiên cứu, nhưng tôi hy vọng nó làm sáng tỏ các ý định và các kỳ vọng của tôi đối với Trung tâm Mục vụ và sẽ là nền tảng cho việc công tác liên tục hầu đem lại ích lợi lớn lao nhất cho mọi người. Tôi sẽ niềm nở tiếp nhận những sự phê phán và gợi ý của quý cha.

Lẽ dĩ nhiên, tôi biết ơn tất cả quý cha về những việc quý cha làm chẳng những cho các giáo hữu Việt nam của chúng ta mà còn cho toàn thể cộng đồng Việt nam ở tỉnh hạt Santa Clara và cho giáo phận San Jose.

Tôi hy vọng rằng các cha sẽ hiểu rõ nếu tôi bày tỏ một lời tri ân đặc biệt đối với cha Giuse Tịnh về lòng nhiệt thành, óc sáng kiến cùng như tinh thần công tác của Ngài với tư cách là vị giám đốc tiên khởi của Trung tâm Mục vụ.

Tôi sẽ tiếp tục dựa trên sự cố vấn của Ngài trong những vấn đề liên quan đến việc mục vụ và bổ nhiệm hàng giáo sĩ cho cộng đồng Việt nam của chúng ta.

Tôi cũng khuyến khích quý cha hãy bày tỏ với Ngài những ý kiến chân thành minh bạch của quý cha trong công cuộc đáp ứng những nhu cầu của các tín hữu công giáo Việt nam của chúng ta.

Một lần nữa, tôi cảm ơn quý cha vì đã hăng say và nêu gương tốt trong việc mục vụ và tôi cầu nguyện cho quý cha và toàn dân mà quý cha phục vụ.

Đồng kính gởi :
LM Joseph Milani
Ông James Purcell
Cô Moira Cosgrove

Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam
Santa Clara County
685 Singleton Road
San Jose, CA 95111

Kính gửi: **ĐỨC GIÁM MỤC PIERRE DU MAINE, D.D., PH. D.**
GIÁM MỤC SAN JOSE, CALIFORNIA.

Kính thưa Đức Giám Mục,

Chúng con, những người Công Giáo Việt Nam lớn bé, già trẻ ký tên dưới đây, hiện cư ngụ tại 9 Khu trong hạt Santa Clara, thuộc Giáo Phận San Jose.

Xin xác nhận lại Niềm Tin nơi Thiên Chúa,
Lòng Trung Thành đối với Giáo Hội của chúng con;

Và xin dâng lên Đức Cha lời cảm ơn chân thành nhất của chúng con về những ưu tư và hỗ trợ của Đức Cha đã dành cho chúng con trong những năm qua.

Với lá thư này, chúng con xin đệ trình lên Đức Cha về sự quan tâm sâu xa và lòng ước muốn mạnh mẽ và tha thiết nhất của chúng con mà chúng con hằng ấp ủ bấy lâu nay: Đó là xin Đức Cha thành lập cho chúng con một Xứ Đạo và nhất là chính thức cho chúng con có một Nhà Thờ, để chúng con có nơi cùng nhau qui tụ thờ phượng Chúa.

Kính thưa Đức Cha,

Trong 9 năm qua, chúng con phải mượn nhiều nhà thờ khác nhau để dâng Thánh Lễ, cử hành các Bí Tích và làm các việc mục vụ khác. Việc mượn nhà thờ, thời gian bị giới hạn, chưa đáp ứng được những nhu cầu sống đạo thiết yếu của chúng con, và nhiều khi còn gây ra những khó khăn cho các Cha quản nhiệm trong Xứ Đạo. Tình trạng này, chúng con không muốn xảy ra chút nào. Chín năm trước đây, giáo dân Việt Nam trong Giáo Phận San Jose chỉ là một con số nhỏ; nhưng hiện nay đã tăng lên tới gần 5,000 người. Với số giáo dân gia tăng, nhu cầu của chúng con càng ngày càng nhiều và cần được đáp ứng một cách nhanh chóng và thiết thực hơn. Một số trong chúng con đã ghi tên gia nhập các Xứ Đạo địa phương, nhưng đa số chúng con vẫn chưa sẵn sàng hội nhập với nếp sống mới. Quê Hương chúng con bị chiếm đoạt, Giáo Hội Việt Nam chúng con bị cấm cách; bởi vậy, chúng con bị hụt hẫng, bị mất rễ chẳng những về Văn Hóa Dân Tộc mà còn cả về lãnh vực tinh thần nữa.

Chúng con biết Đức Cha muốn chúng con sớm gia nhập các Giáo Xứ địa phương. Chúng con xin chia sẻ quan tâm này của Đức Cha. Nhưng thưa Đức Cha, chúng con CHƯA SẴN SÀNG vì xã hội này còn quá xa lạ đối với chúng con. Nếu chúng con bị bắt buộc gia nhập các Giáo Xứ địa phương khi chúng con chưa sẵn sàng; điều đó có lẽ sẽ gây nhiều thiệt hại cho đời sống tinh thần của chúng con và con cháu chúng con cũng như cả

Giáo Phận của Đức Cha nữa. Xin Đức Cha mở cho chúng con một con đường: Đối với những người chưa sẵn sàng hội nhập với Xứ Đạo địa phương như chúng con, xin Đức Cha cho họ một Xứ Đạo đặc biệt. Chúng con tin tưởng việc thành lập một Xứ Đạo đặc biệt cho **NHÓM DÂN THIẾU SỐ TỶ NẠN** là một việc làm đúng với tinh thần Phúc Âm, Công Đồng Vaticano II và Bộ Giáo Luật Mới. Theo Giáo Luật mới, đây không phải là một Giáo Xứ sắc tộc hoặc là một xứ Đạo theo địa dư, mà là một Giáo Xứ cho những người có những **nhu cầu và hoàn cảnh đặc biệt**, chẳng hạn như những người tỵ nạn tha hương bất đắc dĩ. Với Xứ Đạo đặc biệt này, chúng con nghĩ trong 20 hoặc 30 năm nữa, Xứ Đạo sẽ dần dần trở thành một Xứ Đạo bình thường như các Giáo Xứ khác trong Giáo Phận.

Hiện nay, tại Hoa Kỳ có 15 Giáo Xứ hay Đặc Xứ cho người Công Giáo Việt Nam tỵ nạn. Một Xứ Đạo mới được thành lập gần đây nhất cho người tỵ nạn Việt Nam tại California là Xứ Đạo tại Sacramento cùng với một nhà thờ. Tại Fresno, tuy số người Công Giáo Việt Nam chưa đầy 1,000, nhưng cũng đã được thành lập Xứ Đạo và mới làm lễ khánh thành nhà thờ trong tháng 5 vừa qua. Số người Công Giáo Việt Nam tại Giáo Phận San Jose hiện nay đứng hàng thứ tư tại Hoa Kỳ, nhưng vẫn chưa có được một Giáo Xứ cũng như chưa có một nhà thờ để thi hành bốn phận sống đạo và truyền giáo của những người Công Giáo, một cách đúng mức.

Trong Thánh Lễ Mừng Kính Các Tiền Nhân Tử Đạo Việt Nam, tháng 9 năm 1979, tất cả chúng con đã được nghe Đức Tổng Giám Mục John Quinn long trọng tuyên bố thành lập Đặc Xứ cho người Công Giáo Việt Nam tại Santa Clara County. Sau đó, Tòa Tổng Giám Mục San Francisco cũng đã đặt tên cho Đặc Xứ này là **ĐẶC XỨ ĐỨC MẸ BAN ƠN**. Tiếp đó, trong một thư viết cho Cụ Vũ Cẩn, vị niên trưởng Hội Đồng Đại Diện của chúng con, Đức Tổng Giám Mục John Quinn đã chính thức xác nhận lại việc thành lập “Đặc Xứ Đức Mẹ Ban Ơn”, đồng thời Ngài cũng dự định Đặc Xứ này sẽ được hoàn thành cùng với một ngôi Thánh Đường trong năm 1980...

Kính thưa Đức Cha,

Do những nhu cầu cần thiết của chúng con và con cháu chúng con, kính xin Đức Cha, chính thức thành lập một Giáo Xứ cho người Công Giáo Việt Nam chúng con, Niềm Tin nơi Thiên Chúa, lòng Trung Thành nơi Giáo Hội và đời sống thiêng liêng của chúng con sẽ được bảo đảm nhờ vào Giáo Xứ đặc biệt này. Cũng nhờ Giáo Xứ này, chúng con tin tưởng nhiều người chưa biết Chúa cũng sẽ nhận được Tin Mừng Cứu Rỗi của Chúa. Việc có thêm một Xứ Đạo và một Nhà Thờ để thờ phượng Chúa và để phổ biến Lời Hằng Sống của Chúa là niềm vui chung cho toàn thể Giáo Phận San Jose, vì đó là dấu chứng trưởng thành của Cộng Đồng người Công Giáo Việt Nam trong Giáo Phận của Đức Cha. Thật vậy, từ 18 tháng nay, chúng con nam phụ lão ấu đã đóng góp hơn 300 ngàn mỹ kim để tậu mãi và nuôi dưỡng Trung Tâm Công Giáo Việt Nam, mà Đức Cha đã chính thức khánh thành ngày 27 tháng 2 năm 1983.

Kính thưa Đức Cha,

Chúng con còn nhiều sự quan tâm và khát vọng cần trình lên Đức Cha để Đức Cha thấu hiểu, thông cảm và chia sẻ với chúng con. Do đó, nếu có thể được xin Đức Cha cho phép một phái đoàn đại diện của chúng con được gặp Đức Cha trong một ngày gần nhất.

Chúng con rất mong được biết tôn ý của Đức Cha. Nguyện xin Thiên Chúa và Đức Mẹ ban mọi ơn lành cho Đức Cha. Xin Đức Cha chúc lành cho chúng con.

Trong kính Trong Chúa
San Jose, ngày 2 tháng 6 năm 1984.

Bản sao kính gửi: — Linh Mục Chương Ấn Joseph Milani.

— Các Linh Mục Việt Nam trong Giáo Phận San Jose.

From the Vietnamese Priests :

Some thoughts, opinions and suggestions
to share with Bishop Dumaine :

- 1) Among the Vietnamese Catholic community, the people feel anxious and confused ... There is the danger of being misled.
- 2) The Vietnamese Priests totally agree with the Bishop about the policy for the Pastoral Center.
- 3) Father Joseph Tinh and Mr Tran cong Thien deliberately misunderstood and misexplained the Bishop .

- 4) For his own sake, for the good of the people and for a better cooperation of all Priests, Father Tinh should resign from the post of Director of the Center.

5) Some day, all the VN Priests should join each other to help the people in one way or in another, maybe from different churches. (there are almost 9 thousand catholic people now).

6) It would be better to make clear about the pastoral activities of Father John Bich.

PHÂN DỊCH RA TIẾNG VIỆT (tài liệu dẫn chứng 1)

Từ (tất cả) các Linh mục Việt Nam.

Một vài tư tưởng, ý kiến gợi ý dễ chia xẻ với ĐGM:

1. Trong ĐC CYN dân chúng cảm thấy lo lắng và hoang mang ... có sự nguy hiệ
lã đang bị hướng dẫn sai lạc.
2. Các LMVN hoàn toàn đồng ý với ĐGM về chính sách đối với Trung Tâm Mục V
3. Cha Tinh và Ông Trần Công Thiên cố tình hiểu sai lầm và cắt nghĩa lặ
lạc đường lối của ĐGM.
4. Vì lợi ích cho chính đường sứ, vì sự ích lợi cho người dân và sự hợp tác
giữa các Linh mục được tốt đẹp hơn, Cha Tinh nên từ chức Giám Đốc Trung Tâm
5. Một ngày nào đó tất cả các linh mục Việt Nam có cơ hội hợp tác với nhau
để giúp đỡ giáo dân cách này hay cách khác có thể từ các nhà thờ khác nhau.
(hiện nay có khoảng chín ngàn giáo dân)
6. Tốt hơn, nên làm sáng tỏ về những hoạt động mục vụ của Cha John Bich

1. Vietnamese Catholics in the Diocese of San Jose are confused by misleading .

We, Vietnamese Priests (Fr. Kỳ, Fr. Chính, Fr. Đình, Fr. Thư and Fr. Dương) completely disagree with the Ad hoc committee and (who behind them .

2. We generally agree with Bishop Pierre DuMaine about the Vietnamese Pastoral care and the Pastoral Center were written in the letter to the Vietnamese Priests of the Diocese of San Jose . We thank you for your concern and we would like to cooperate with Bishop on this special service . We would like to discuss to find out the expedients to serve the Vietnamese refugees (Catholics and non Catholics).

3. Many things to do for the Vietnamese refugees as you know: Sacramental services , Pastoral care for the seniors, for the head of families, for youth, for catechumen'..... Help people to understand the new life and new society . Use the Pastoral Center not only for the pastoral services but for cultural services and social services . Emphasize the mission work and catechumen, the of the young adults .

For his own sake ,for the good of the people and for the better cooperation of all Priests , Father Tịnh should resign from the post of Director of the Center .

PHẦN DỊCH RA TIẾNG VIỆT (tài liệu dẫn chứng số 2)

1. Người Công Giáo Việt Nam tại Giáo Phận San Jose bị hoang mang do sự hướng dẫn sai lạc. Chúng con, những linh mục Việt Nam (Kỳ, Chính, Đình, Thư, và Dương) hoàn toàn bất đồng với Ủy Ban Đặc Nhiệm (vận động thành lập Giáo xứ cho người Công Giáo Việt Nam) và lên án những người đứng sau lưng Ủy Ban này

2. Một cách tổng quát, chúng con đồng ý với Đức Cha về việc mục vụ cho người Việt Nam và Trung Tâm CGVN, mà đã được viết trong lá thư gửi cho các Linh mục VN thuộc giáo phận San Jose. Chúng con cảm ơn về sự quan tâm của Đức Cha và chúng con muốn sát cánh với Đức Cha về sự phục vụ đặc biệt này. Chúng con muốn bàn thảo để tìm ra những phương tiện để phục vụ người tỵ nạn Việt Nam (Công giáo cũng như không Công Giáo)

3. Có nhiều việc để làm cho người tỵ nạn VN như Đức Cha biết: làm các phép Bí tích, việc mục vụ cho người già, cho các trường gia đình, cho giới trẻ, cho những người học đạo ... Giúp đỡ người dân hiểu đời sống mới và xã hội mới. Không phải chỉ dừng Trung Tâm Công Giáo làm các việc mục vụ, nhưng cũng đừng vào việc về văn hóa và xã hội. Nhấn mạnh công việc truyền giáo và dạy giáo lý cho giới thanh niên.

4. Vì lợi ích cho chính đường sự, vì sự ích lợi cho người dân và sự hợp tác giữa các Linh mục được tốt đẹp hơn, Cha Tịnh nên từ chức Giám Đốc Trung Tâm

VĂN KIẾN 6

BÚT GHI CUỘC HỌP "NHÓM LINH-MỤC VIỆT-NAM" (support group)

Ngày, giờ : 13 tháng 9 năm 1984 , từ 12g30

Địa điểm : nhà xứ St. Simon , Los Altos .

Thành phần tham dự : Cha Xứ, Cha Chính, Cha Đinh , Cha
Thư , Cha Dương .

Những điều bàn thảo trong cuộc họp:

1/ Về ban tư vấn cho Đức Cha:

Cha Milano cho biết Cha Tịnh hiểu sai về vai trò của ban tư vấn nên đã complain: tại sao không dùng người trong ban chấp hành do dân chúng bầu ra? Tại sao lại có chúng sinh trong ban tư vấn?...

Đây chỉ là "Ban tư vấn" (advisory council) theo ý nghĩa của nó là góp ý kiến cho Đức Cha về công việc mục vụ cho người Việt trong địa phận . Đức Cha nhờ các Linh mục Việt nam giới thiệu các thành viên theo tiêu chuẩn của Ngài đề ra , rồi chính Đức Cha sẽ triệu tập và điều khiển các cuộc họp hoặc chỉ định người điều khiển thay thế Ngài . Thành phần ban tư vấn gồm có :

01 Linh mục Việt nam đang phục vụ trong địa phận do các Cha(7) bầu phiếu kín.

01 chủng sinh Việt nam thuộc địa phận San Jose .

01 nữ tu đang làm việc tại U.S.C.C.

01 đại diện của ban chấp hành cộng đồng Công giáo V.N thuộc địa phận S.J.

01 giáo dân Việt nam không thông thạo Anh ngữ thường đi lễ V.N.

01 giáo dân Việt nam không sinh hoạt với cộng đồng Công giáo V.N. và thường đi Lễ Mỹ .

01 thanh niên Công giáo V.N.

01 Linh mục Mỹ nơi có thánh lễ Việt .

2/ Sự cần thiết phải có trung tâm mục vụ .

Địa phận xác nhận cần phải có trung tâm mục vụ cho người Việt.

Chúng ta rất sung sướng đã có như vậy . Cần phải nỗ lực hoạt động xây dựng và bảo tồn nó lâu dài . Trung tâm mục vụ chỉ dành cho các sinh hoạt văn hóa, giáo dục, xã hội (chương trình ngắn hạn). Còn việc mục vụ Bí tích thì phải cử hành tại các nhà thờ giáo xứ địa phương . Những điều bàn luận trong mục 2 này là theo tinh thần là thư của Đức Cha gửi cho các Linh mục V.N. để ngày 31 tháng 5 năm 1984.

3/ Linh mục Việt nam và việc mục vụ cho người Việt.

Tất cả đều đồng ý phương thức hay nhất là làm việc theo TEAM . tập thể chỉ huy, cá nhân chịu trách nhiệm . Phòng theo phương thức đã được áp dụng ba năm nay trong địa phận Orange County. Hoặc cho về ở chung một nhà càng tốt.

4/ Sinh hoạt sống đạo của dân chúng thế nào ?

TEAM sẽ tìm cách đáp ứng các nhu cầu của dân chúng về mục vụ , phụng vụ, giáo dục, văn hóa, xã hội qua các đoàn thể hội đoàn Công giáo tiến hành .

Nhận định rằng rất cần thiết và cấp bách phải làm việc cho từ 5 đến 9 ngàn người Công giáo Việt nam trong địa phận và công việc truyền giáo cho hơn 45 ngàn người Đông dương trong Santa clara county này .

Cuộc họp bế mạc lúc 15 giờ . Chia tay trong tình thân ái, hẹn gặp lại

Người ghi

Lưu Đình Dương
Lưu đình Dương

ĐÂU LÀ SỰ THẬT

? ?

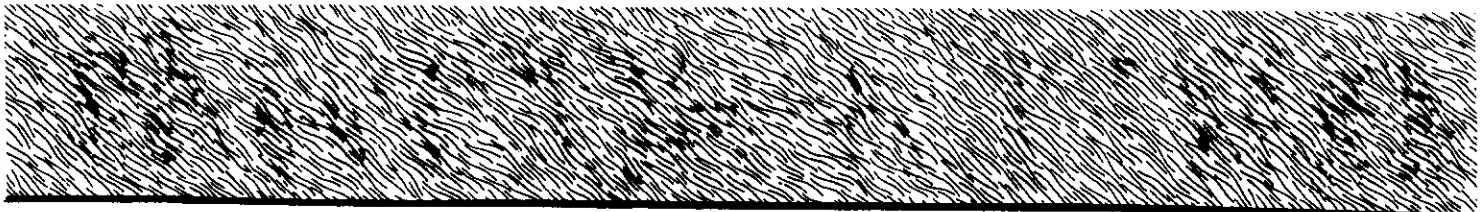
Linh Mục Dương

giải thích thế nào

về những vấn kiện

xác thực dẫn chứng

trong số báo này.

— Để giúp Tòa Giám Mục hiểu rõ ý nguyện của đại đa số giáo dân Việt Nam trong Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

— Để chóng đem Công Lý và Hòa Bình cho Họ Đạo.

Chúng tôi long trọng và công khai đề nghị Tòa Giám Mục đứng ra tổ chức: NGÀY ĐẠI HỘI GIÁO DÂN để tất cả giáo hữu Họ Đạo có dịp công khai trình bày, thảo luận và biểu quyết các vấn đề liên quan đến Họ Đạo.

THÀNH THẬT CÁO LỖI

Vi bài vở CNS quá nhiều, nên danh sách quý vị Ân Nhân Ủng hộ Báo CN sẽ được đăng tiếp trên số báo tới.

C.N.

VÀI CẢM NGHĨ VỀ CHA DƯƠNG

Trong tháng qua biết bao biến cố dồn dập đến cho Xứ đạo của chúng tôi: Cha cũ đi, Cha xứ mới về (?), thỉnh nguyện xin giáo xứ thể nhân, thỉnh nguyện không chấp nhận Cha xứ mới.

Tôi vốn không ham danh vọng, tiền bạc. Cày bừa 8 tiếng 1 ngày đủ nuôi sống vợ con, còn dư chút đỉnh gửi về cho thân nhân. Đó là ước vọng của ngày đầu tới xứ này - 1975. Cảm tạ Chúa đã cho con tròn ước nguyện.

Ngày tháng êm đềm và hạnh phúc của xứ đạo tôi đã biến mất để cho những biến động làm tan rã những ước mơ đẹp tuổi trẻ của các con tôi, các em nhỏ, mầm non của xứ đạo. Tôi cúi nhìn các em sinh hoạt chiều thứ 7 tuần qua phải vội vã lên xe đi dự lễ ở một nơi khác không phải là xứ đạo mình. Các cụ ông, cụ bà đã không còn ngày 2 buổi tối trung tâm dự Thánh Lễ Ai đã gây ra cảnh này? Đức Cha DuMaine? Các Linh Mục VN? Các phe nhóm của giáo dân? Tôi chưa dám trách cứ ai. Những trong tuần qua, tuần thứ 30 của 1986, ngày đầu của tuần lễ là lễ tiễn Cha xứ cũ. Sang tối ngày thứ 2 Cha Dương xông xáo về xứ đạo trong «) xua đuôi của giáo dân. Sự xua đuôi có thể nói là tệ hại như xua đuôi 1 quai vật. Nhưng Ngài vẫn cố tình về làm chánh xứ của xứ đạo này 2 lần trong ngày thứ 2, và 2 lần bị xua đuôi.

CÔNG VÀ TỘI của CHA DƯƠNG:

Nhìn vào quá khứ, đối với xứ đạo tôi, Cha Dương chưa có một công trạng gì gọi là xây dựng. Chỉ có công đi "hái ớt" ở Morgan Hill mà Ngài đã kể lễ trong bức tâm thư "KÊ CÔNG HAI ỚT" của ngài. Tôi nhớ lại ngày đó, Ngài mời chân ướt chân ráo từ 1 xứ xinh nào đó được Cha Tịnh đưa về nuôi nấng, mà ngày hái ớt xa xôi ấy gồm toàn thể các hội đoàn, ban chấp hành và cả Cha Tịnh cũng phải đi hái thì Cha Dương với tư cách là kẻ ăn nhờ ở đậu muốn ở nhà làm ông cô nội sao? Hành động hái ớt của ngài chỉ là việc bình thường như người đi picnic. Ngài vô công rồi nghề, chưa có 1 công việc nhất định giao phó nên Ngài đi hái ớt cho biết sự tình, hờn thê nửa để tiêu tan những tháng ngày nhân rồi.

Hành động đáng nói đến của Cha Dương là chẳng những đã không tán thành mà lại còn công khai lên tiếng chống lại sự thành hình của 1 giáo xứ VN duy nhất ở SJ này. Nói khác đi Ngài không bao giờ muốn có sự hợp nhất của cộng đồng công giáo tại đây. Ngài cho rằng sự phân tán người công giáo VN ra từng phần nhỏ (sát nhập vào các xứ đạo Mỹ theo ý DGM) là hợp tình và hợp lý. Hành động này của Cha Dương chúng ta biết xếp loại, Ngài vào thành phần nào?

Viết tới đây tôi chợt nghĩ tới lời Đức Cha Của nói khi Ngài tới thăm xứ đạo dịp Đức Mẹ Thánh Du năm nào: "Tại cộng sản nó quá quyết tâm, nó sẽ xâm nhập vào hàng ngũ giáo dân, hàng ngũ linh mục, tu sĩ mà làm rối loạn, chia rẽ cộng đồng VN tại

hải ngoại". Lời nói này làm tôi suy nghĩ nhiều về hành động và lời nói của Cha Dương khi Ngài 2 lần về xứ đạo với 2 lần xua đuôi: "Tôi sẽ về xứ đạo này bằng bất cứ giá nào". Ngài đã nói như vậy sau lần xua đuôi thứ 2. Cái gì đã thúc đẩy Ngài đoan quyết như vậy? Bông lể ừ? Hay danh xưng "LM Lưu Đình Dương, Chánh Xứ Họ-Đạo"? Hay tự ái vật?

Nếu thực sự Cha Dương mắc vào những tật xấu trên thì Ngài lại càng không xứng đáng về làm cha xứ thứ 2 của Họ-Đạo tôi. Tôi nghĩ rằng Cha Dương có thể có những tật xấu trên, nhưng không vì vậy mà bán rẻ niềm si của một con người mà nhất là con người VN của mình vốn có truyền thống quây quần tụ gia tửi trẻ, tũ ông bà cha mẹ và con cái. Ngài đã có 1 lối hành động khác với 1 người VN bình thường nhất. Vậy Ngài là ai? Ngài từ đâu đến?

Câu hỏi lớn vọng trong đầu tôi: Tại sao Cha Dương không cùng chung 1 ý với giáo dân xin thành lập giáo xứ VN mà tới giờ này thì Ngài lại muốn về ngự trị làm Cha Sở của Xứ đạo mà trước đây Ngài đã kịch liệt chống đối sự thành hình của nó?

Có phải Ngài đã nghĩ rằng nếu giáo xứ được thành hình với sự hiện diện của Cha Tịnh thì Ngài sẽ không bao giờ được trở về xứ đạo để hoàn thành những mệnh lệnh đã được giao phó? Do đó Ngài đã làm 2 công chuyện 1 lúc: bêu xấu Cha Tịnh trước mặt đồng nghiệp (các Linh mục bạn và DGM địa phương) và đề ra bước thứ 6 điếm gọi DGM với ý định đẩy Cha Tịnh ra khỏi giáo xứ hay giáo phận càng tốt và không tán thành việc thành lập 1 giáo xứ riêng biệt cho người VN. Ngài cho rằng giáo xứ VN không cần thiết và người công giáo VN nên sát nhập vào giáo xứ Mỹ.

Thâm ý của Ngài sâu thật. Ngài muốn rằng:

1) Nếu Cha Tịnh còn tồn tại ở giáo phận thì giáo xứ sẽ không thành hình. Nói khác đi cộng đồng công giáo nếu bị phân tán mỏng sẽ không còn tiếng nói mạnh cho các công cuộc xã hội xa hơn nữa là đứng đầu với cộng sản, phục quốc...

2) Nếu Giáo Xứ thành hình mà Cha Tịnh còn làm Chánh Xứ thì khối người Công Giáo tại SJ này sẽ thành một bó đuũa lớn không sức mạnh nào bẻ nôi về sự đoàn kết, kể cả sức mạnh cộng sản. Và công chống đối của Ngài bao năm qua hóa ra công cốc sao? Do đó Ngài chống đối Cha Tịnh tới cùng, chống cho tới ngày 20-7-86 thì Ngài dung Chiêu Hàn Tin lòn trốn để trở về làm Cha Sở họ-đạo, thực hiện những mệnh lệnh bí mật được giao phó từ nhiều phía.

Đường lối của Ngài sao mà giống sách vở đã in ra từ thuở 1917 thế. Nếu đó là sự thật thì ôi thăm độc thay một Linh Mục trẻ tuổi mà đã có những ngón đòn nhiều tuổi đáng.

Đề xoa dịu lòng công phận của giáo dân, Ngài đã kể lễ sự thướng tiếc Cha Tịnh và công hái ớt của Ngài. Đùng là chính sách cây gậy và củ cà rốt.

Thưa Cha Dương, chúng tôi đã hiểu rõ những việc làm của Cha đối với cộng đồng này; việc làm của 1 linh mục đối với một linh mục; việc làm của Cha đã trả ơn người ban ơn; việc làm của 1 linh mục VN không phục vụ quyền lợi và nhu cầu con chiên mà phục vụ quyền lợi của phe đảng; việc làm của 1 người VN mất tim óc. Chúng tôi biết Cha đang làm gì? Và sẽ làm gì ở cái cộng đồng nhỏ bé thân yêu đầy tình tự VN này của chúng tôi. Việc làm của Cha có phải là việc làm của 1 linh mục VN tị nạn trong tinh thần VN hướng về Giáo hội Mẹ VN?

Công của Cha Dương chỉ là hải đát cho tiêu bắt tháng ngày rồi rồi chẳng biết làm gì của Ngài. Tội của Cha Dương với công đồng này nổi riêng và dân tộc nổi chung thì to lớn quá chừng, khó có thể gột rửa được.

DƯỜNG VỀ XỨ ĐẠO:

Từ Los Altos xuôi nam của xa lộ thành thang 101, lấy exit capitol trục chỉ miền East là đến Senter road quẹo trái trên Singleton là ngôi đền thờ nhỏ bé được xây dựng bằng bao mồ hôi nước mắt của người công giáo VN tị nạn qua 11 năm trời.

Chúng tôi đã quá vất vả, khó cực và quá gian chuẩn mới được ngôi nhà nguyện nhỏ bé này. Chúa ơi! Đám tội tử của Ngài đã mất tất cả chỉ còn 1 ước nguyện cơ được nới chôn thờ phụng Ngài mà đáng thay Ngài ở địa phận này đã làm khó dễ chúng con. Thêm vào đó môn đệ Ngài là Paolo Dương, một người cùng chung tiếng nói; da tóc cùng màu; được giáo dục và lớn lên trong cùng 1 mảnh đất khôn khổ với đám tội tử Ngài, vì những từ lợi riêng tư của đảng phái mà chống đối những thỉnh nguyện, hợp với Giáo Luật Hội Thánh đã ban ra, của chúng con.

Tôi đây câu hỏi đươc đặt ra: Cha Dương có xứng đáng là Cha sở của họ đạo này không?

Dựa vào những hành động và lời nói của Ngài như đã nêu trên, Tôi có thể thưa rằng Cha Dương không xứng đáng về xứ đạo này dưới bất kỳ 1 chức vị gì. Chúng ta có thể nào an tâm với một hội chánh viên làm Đại đội trưởng, Tiểu đoàn trưởng?..

Bây giờ Ngài ăn nói ngon ngọt để gọi đức vâng lời và đức trung tín của người công giáo. Nhưng trong tương lai Ngài sẽ thi hành những mệnh lệnh gì? Chúa biết. Nếu vào 1 ngày đẹp trời nào đó, giáo xứ của chúng ta biến mất, những chỗ cho 1 cử quan thiện nguyện ngự trị bởi bàn tay của Cha Dương thì chúng ta sẽ làm gì? Than trời than đất? quá trễ. Không gì bằng phòng bệnh hơn chữa bệnh. Một ý chí và đường lối duy nhất: **NHỮNG AI ĐÃ CHỐNG ĐỐI SỰ THÀNH HÌNH CỦA CÔNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VN TẠI SJ THÌ SẼ KHÔNG BAO GIỜ CÓ MỘT CHỖ ĐỪNG NÀO DÀNH CHO HỌ.**

Kẻ Lưu Lạc

CHA DƯƠNG và LẬP TRƯỞNG ĐỒNG HÓA

Linh Mục Dương đã ủng hộ lập trường của Đức Cha DuMaine chia Công Đoàn Giáo Dân VN ra 3 thành phần: Người già chỉ cần 1 trung tâm Mục Vụ. Người trẻ và con nít phải hội nhập vào các giáo xứ Mỹ

Lập trường này là một lầm lỗi rất lớn của LM Dương, xuất phát từ một quan điểm chính trị lệch lạc Trên quan điểm này, việc mỗi người Việt Nam bỏ nước ra đi là vì Cộng Sản. Một mai chế độ Cộng Sản sụp đổ, chắc chắn chúng ta sẽ bùng bệ nhau về xây dựng lại quê hương. Như vậy, việc chủ trương phải đồng hóa với giáo xứ Mỹ là hoàn toàn sai và không cần thiết. Chúng ta có đến nước Mỹ để tìm kiếm miếng cơm, manh áo, công ăn việc làm như các sắc dân khác đâu. Chắc Linh Mục Dương biết rõ rằng: chiều biến thiên của lịch sử là chiều biến thiên của đường biểu diễn hình sinus, nghĩa là sự kiện lịch sử tái diễn, có lúc thịnh, có lúc suy. Lúc cộng sản suy là lúc chúng ta, con cháu chúng ta trở về. Do vậy, chúng ta phải gìn giữ và phát huy ngay di sản văn hóa quý giá của dân tộc Việt và Giáo hội Việt nam.

Phân tích như trên, lầm lẫn của lập trường này nói LM Dương mới chỉ là ở trong phạm vi tôn giáo. Phân tích kỹ hơn, chủ trương này nguy hiểm ở chỗ dần dần sẽ làm mất bản chất văn hóa Việt nam nói chung và tiêu diệt bản sắc văn hóa Công Giáo nói riêng. Lấy một thí dụ như giọng ngâm sâu nào của mùa thuởng khó sẽ biến mất, ngôn ngữ văn tự Việt Nam sẽ biến mất, nếu giáo xứ Việt Nam không còn được tồn tại. Cả một nỗ lực liên tục của bao nhiêu người tị nạn đang cùng cố, duy trì văn hóa Việt Nam sẽ bị sụp đổ, vì lập trường lầm lẫn này. Như vậy, lập trường này không có lợi với Giáo hội Mẹ, mà

còn có hại cho to quốc và dân tộc Việt Nam. Nhưng người anh em ngoài Kitô giáo sẽ vô cùng ngạc nhiên về lập trường không ích quốc lợi dân này. Như vậy, lập trường đó sẽ làm giảm uy tín của cả Giáo hội Việt Nam. Trong lịch sử Việt Nam dưới thời Pháp đô hộ, Giáo hội Việt Nam đã bị tai tiếng vì hành động của một số linh mục đã tiếp tay cho việc Pháp đặt nên móng thống trị ở Việt Nam. Các sử gia Việt Nam sau này đã nghiêm khắc phê phán hành động đó. Vết xe lịch sử đó, chúng ta phải tránh, nhưng ngày hôm nay, lập trường này của LM Dương đang dẫn dắt công đồng giáo dân Việt Nam vào vết bánh xe lịch sử cũ. Nếu lịch sử Việt Nam đã ghi vào sổ sách những tên phản quốc như sử gia Lê Tác, vua Lê Chiêu Thống, Hoàng Trọng Phú, thì ngày hôm nay, lịch sử lại chứng kiến những con người có lập trường giống như LM Dương. Con cháu chúng ta sau này, đọc lại lịch sử không những ghen ngao vì có những bậc cha anh phản dân tộc, mà còn trách móc chúng ta đã nhu nhược không can ngăn nổi một lập trường không có ích cho dân, cho nước, xuất phát từ một lập trường chính trị sai lạc như người viết đã phân tích ở trên.

Qua hai việc LM Dương đã và đang thực hiện, đức giả đã thấy bản chất của con người LM Dương là thiếu trách nhiệm, chà đạp quyền lợi Giáo hội và dân tộc Việt nam. Như vậy LM Dương không thể và mãi mãi không thể là vị lãnh đạo tinh thần của một xứ đạo được. Xứ đạo là của chúng ta, của giáo dân, do giáo dân và phải vì giáo dân. Do vậy, mỗi giáo dân phải có trách nhiệm, phải có một thái độ quyết liệt dứt khoát trước sự tổn vong của một giáo xứ.

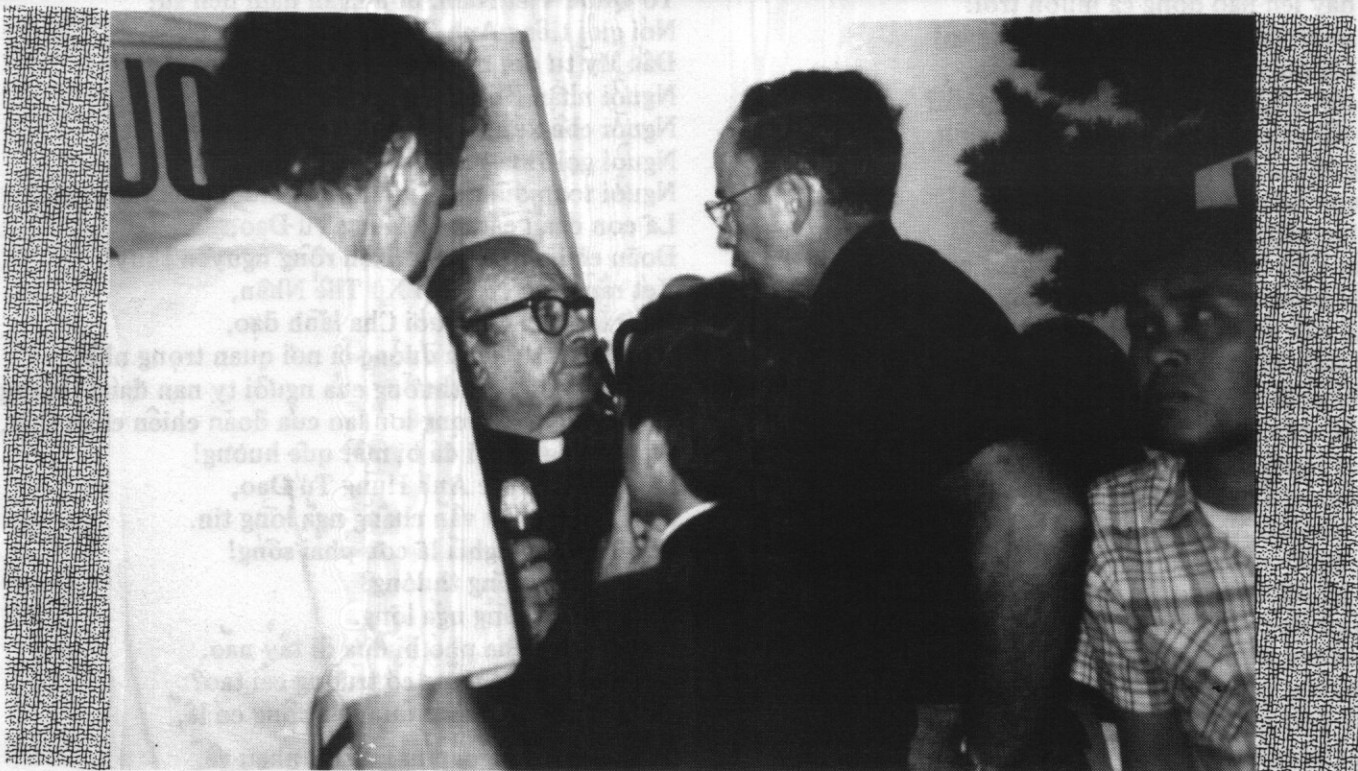
Ngày Ngày Thánh Giá Trên Vai
 Cầu Kính Xin Mẹ Van Nài Sớm Hôn

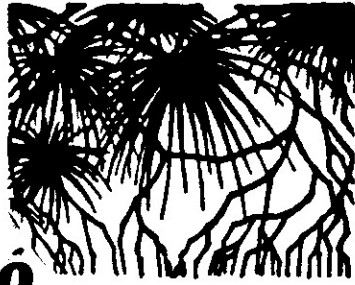
Cảnh Sát:

Ba Ông Chứng Kiến Đủ Chưa?
 Còn Tỉnh Gi Nữa Mã Chưa Đi Về
 Rút Đi Mặt Đỡ Ễ Chê
 Kẻo Dân Chúng Ghét Họ Bê Ra Đường

KHO

NGƯỜI CÓ

Khi dân chúng đang vô cùng đói khát,
 Khi nhà vua chỉ biết quý ngai vàng,
 Khi thân dân được cho con bõ cạp,
 Khi bất an nổi cũng khắp nhân gian!
 Khi áp bức đã không cần che dấu,
 Thì đường nhiên sự thực phải phơi bày!
 Tôi ở san Jose,
 California, đất trời mang tên Thánh,
 Đất không vui, tôi cũng chẳng được vui!
 Mặt trời lên, mọc trên rừng biểu ngữ!
 Nắng hung hăng toan đốt trộm thơ tôi.
 Người không nghe tiếng khóc của dân Người?
 Người không nghe lời van xin nài nỉ?
 Người không nghe thơ Chính Nghĩa ra đời?
 Để bảo vệ Hòa Bình và Công Lý.
 Thơ dấy lên náo động cả muôn trời!
 Thơ minh định lập trường này sáng tỏ!
 Thơ tôi đòi một Giáo Xứ Thế Nhân,
 Thơ tôi viết, Người có đau bụng phổi?
 Việc tôi xin một người cha công chính,
 Tiếng tôi gào, Người có rụng rời tim?
 Khi con cái xin mẹ chừa chiếc bánh,
 Cha mẹ nào cho con rạn hồ mang!
 Người Việt Nam với cảm nắng giầu có,
 Người trầm lặng, mâu người hùng chứng tỏ,
 Người cần cù biết hoạt động siêng năng,
 Tinh thần Việt Nam không thể dễ "lai căng."
 Nói khác đi không bao giờ mất gốc!
 Sao Bê trên Người lại thiếu tin Người?
 Ôi sao Người hoang sợ trước tượng lai?
 Của con cháu các Anh Hùng Tử Đạo.
 Nửa van dân Người ai nhân tâm khuyển đảo?
 Ai là người cộng sản thừng chém trộm sau lưng?
 Ai là kẻ đâm cha sỏ tội một mũi dao cùn?
 Cả cộng đoàn bị đâm bằng mũi dao cùn rỉ!
 Hỏi những kẻ đã nhanh chân mất gốc,
 Hỏi những người quên Giáo hội Việt Nam,
 Chính thật người đã phản bội anh em,
 Người đồng tình với cặp trên gậy khó đề.
 Người đã đâm sau lưng tôi rướm máu,
 Bằng cái lưỡi dao cùn.
 Người tôn xú Mỹ là thiên đấng vĩ đại,

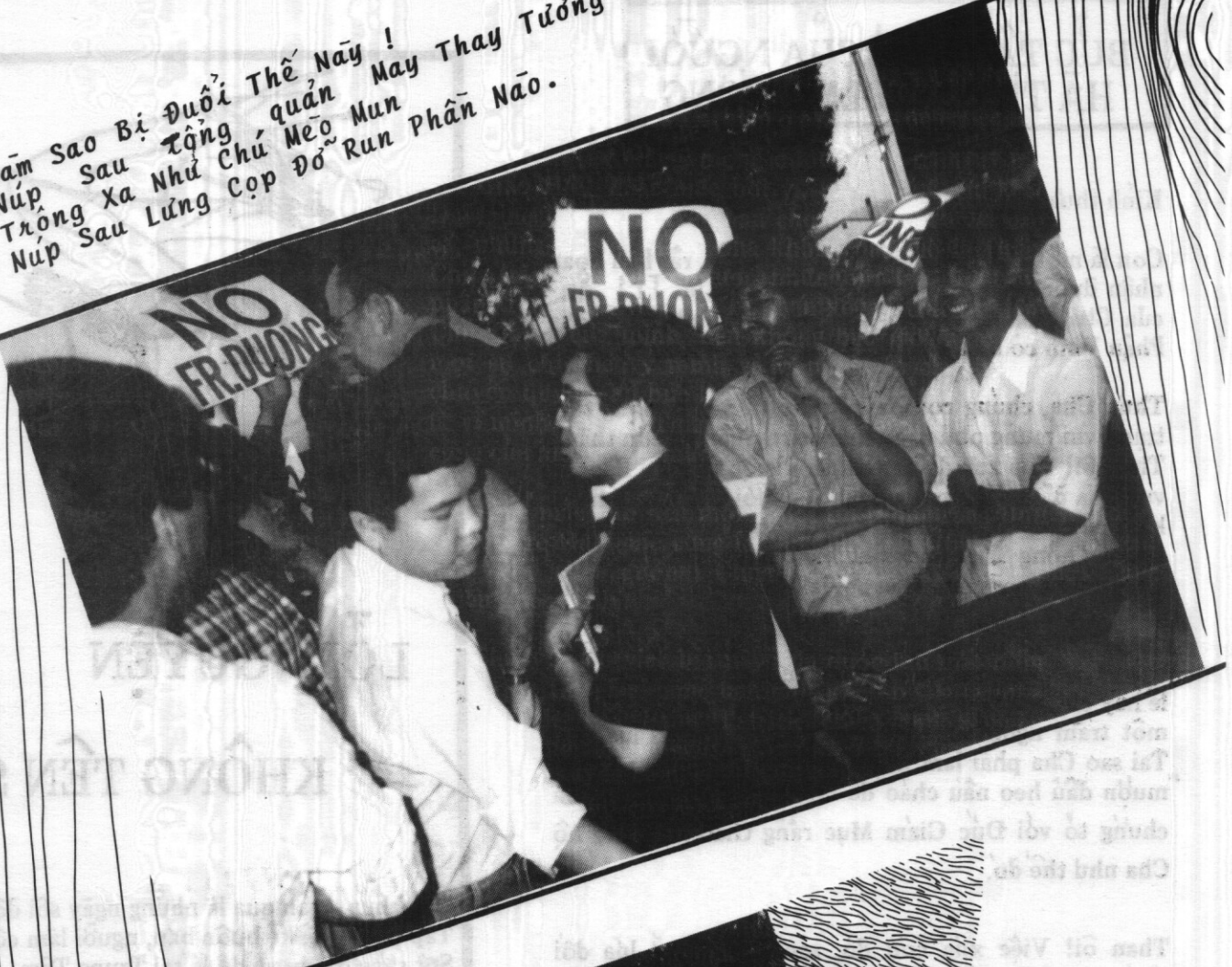
Đón Coi Đại Truyền Hình Bằng Tầng Số 11

Cuộc đời chất giữa Tiên Sĩ TRẦN AN BÀI, Thành Viên Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình và LM Tổng Quản Giáo Phận, TERRENCE SULLIVAN, Đại Diện Tòa Giám Mục San Jose, sẽ được đại truyền hình số 11, trong Chương Trình "Face to Face", phát hình vào lúc 5 giờ chiều ngày Chúa Nhật, mùng 3 tháng 8 năm 1986. Xin Cộng Đoàn nhớ đón coi.

Người tiếp tay làm những điều sai trái,
 Đề được lên ngôi vị sướng thân người!
 Tư diễn Mỹ không có Ngõ Đình Diệm,
 Chỉ thấy hình và tên tuổi một ông già,
 Người xem tự diễn mà người chẳng nghĩ ra.
 Miệng người ngoài như con dao hai lưỡi bén,
 Lông dạ người ta, sao mà thâm hiểm!
 Người ban ta súng bái kẻ thù ta.
 Đứng bắt chước bọn lừa thầy phản bạn,
 Bề lũ này nham hiểm nhất địa cầu ta,
 Chúng đã hơn một lần tiếp tay cho nòi thú cộng sản,
 Dẫm sau lưng người Chiến Sĩ Cộng Hòa.
 Đứng háo danh và đứng nhân đức hảo,
 Đứng cậy thân quyền, đứng bao giờ xuyên tạc,
 Đứng cậy thế quyền làm bấy chiến tan tác,
 Bấy chiến này danh dự vốn nêu cao.
 Tổ Quốc Việt Nam, bốn ngàn năm lịch sử!
 Nói giỏi tiếng Anh hãnh người đã mau quên.
 Đất Mỹ tự do, người lại ngó thiên đấng!
 Người nhận Hoa Kỳ làm quê hương mới,
 Người chê xứ mẹ chẳng được phồn vinh,
 Người gọi Hoa Kỳ là cha anh ngọt lim,
 Người toan dưng triều đình mẹ muội giữa vắn minh?
 Là con cháu các Anh Hùng Tử Đạo,
 Đoàn chiến này giống Tiên rồng nguyên thủy!
 Xét rằng căn có Giáo Xứ Thế Nhân,
 Xét rằng căn có người Cha lãnh đạo,
 Căn có một Thánh đường là nơi quan trọng nhất,
 Đó là mộng bình thường của người tỵ nạn đáng thương!
 Hay là niềm hy vọng lớn lao của đoàn chiến chân thật,
 Của những người đã bị mất quê hương!
 Là con cháu các Anh Hùng Tử Đạo,
 Đoàn chiến này vẫn chẳng ngã lòng tin.
 Còn hy vọng nghĩa là còn phai sống!
 Chưa vãn ru lông thừng!
 Con chiến chẳng ngã lòng.
 Dù rằng hai cha phó bị đưa đi tây nào.
 Đất nước tự do cũng có trường cái tao?
 Dù bấy lâu nay, Giáo đường không có lễ,
 Vẫn có chiến ngoan lũ lượt ru nhau về,
 Vẫn cầu nguyện cho hòa bình liên li?

THIÊN HẢI

Lăm Sao Bị Đuổi Thế Này !
Núp Sau Tổng quản May Thay Tướng Lũn
Trông Xa Nhủ Chủ Mèo Mun
Núp Sau Lưng Cọp Đờ Rún Phấn Nào.

Giáo Dân Tụ Tập Về Đây
Hòa Bình Công Lý Tổ Bay Bê Trên

BỨC TÂM THỦ CỦA NGƯỜI HÀ TỈNH GIỚI LM DUƠNG

Kính thưa cha,

Con là một Giáo Dân gốc địa phận Vinh, rất hân hoan nhận được lời mời của cha đề tham dự lễ Tri Ân của Cha trong ngày 25-7-86, thật là vinh dự vì Địa Phận Vinh có một LM lăm Chánh xứ tại Hoa Kỳ.

Thưa Cha, chúng con đã hăm hở từ xa về trong tâm trạng vui mừng như ngày xưa đoàn quân về cứu thành Than ôi! Vua xưa đã bán nước vì một nụ cười Bao Tử vua xưa đã lừa quân dân vì một người đàn bà, Bị nhục kích cõn đó nhưng chúng con đã quên, nay nhờ Cha là người Thông Thái học rộng hiểu nhiều, nên Cha đã áp dụng trong ngày mà Cha gọi là "Lễ Tri Ân" của Cha. Thưa Cha, "Lễ Tri Ân" của Cha hay là ngày Cha muốn biểu dương lực lượng, vậy thì bọn ngàn Giáo Dân mà cha gọi là người của Cha đâu? Sao lễ này chỉ von vẹn khoảng 200 người, trong đó có hơn một trăm người anh em của Cha đã bị Cha lừa dối. Tại sao Cha phải làm như thế? Phải chăng Cha muốn "muốn đầu heo nấu cháo" để mong trấn áp dư luận và chúng tỏ với Đức Giám Mục rằng Giáo Dân ủng hộ Cha như thế đó.

Than ôi! Việc xưa cõn đó, sao cha lại nỡ lừa dối chúng con! Sao Cha dùng những con Chiên hiền lành vô tội để làm bản đạp cho Cha leo lên bức thang danh vọng. Sao cha lại vâng lệnh bề trên bằng hình thức che đậy lừa dối Người.

Lần đầu và cũng lần cuối, chúng con muốn thưa với Cha rằng:

- * Nếu Cha là người liêm sĩ thì cha đã không tuyên bố hy sinh vac Thánh Giá để về lăm chánh xứ tại một nơi mà Cha đã từng công khai chống đối về việc xin lập Giáo Xứ Việt Nam.
- * Nếu Cha là người có lễ thì Cha không che đậy bưng bít Đức Giám Mục qua sự mời mọc chúng con tới lăm bình phong cho Cha.
- * Nếu Cha là người có nghĩa thì Cha đã không lừa dối chúng con là những người anh em của cha.
- * Nếu Cha là người có uy tín thì chẳng cần mời Giáo Dân cũng sẽ vui mừng đến tham dự đồng đạo, chứ đâu von vẹn chỉ 200 mã thôi.

Thưa Cha, những gì Cha đã làm thì Cha sẽ phải chịu trách nhiệm trước Thiên Chúa và Giáo Dân xin Cha đừng mong những người anh em đã từng bị Cha lừa dối sẽ giúp Cha lần nữa.

Kính chào Cha,

Nguyễn Thế Vinh

THƯ

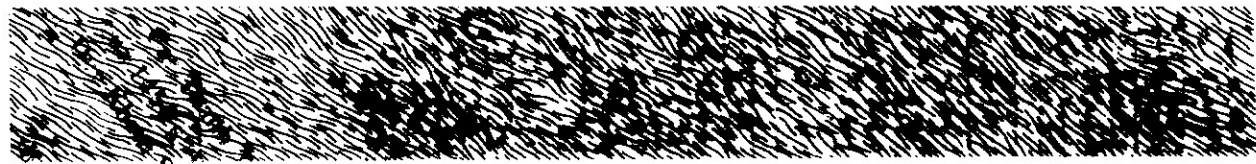
LỜI NGUYỆN

KHÔNG TÊN SỐ 3

Lạy Chúa, tuần qua là những ngày sôi động.
Tập trung về, kể buồn bán, người lăm công.
Sốt sáng thêm, về dự lễ tại Trung Tâm,
Trong cảnh cầu kinh, dâng Thánh Giá âm thầm,
Cầu xin Chúa sáng soi lòng Đức Giám Mục,
HO Đạo này đã chịu muôn vạn tử nhục,
Ngẩng đầu lên cúi xin Chúa ban đủ ơn,
Đề chịu đựng trong những ngày không Thánh lễ,
Lạy Chúa chúng con đây xin thành thật kê,
HO đạo này không thể chấp nhận Cha Dương.
Đầu cho Cha Tổng Quản đống của Thánh Dương.
Cũng bắt đem đi luôn cả hai Cha Phó,
Nhưng đức tin người Việt hằng luôn sẵn có.
Tâm gương xưa bị cấm đạo cả trăm năm
Giáo dân luôn luôn vẫn giữ đạo âm thầm,
Và gương quyết liệt cả trăm ngàn Tử Đạo
O' đây Cha Tổng Quản dùng quyền lực bạo
Ep Giáo Dân này phải chấp nhận Cha Dương,
Đừng đủ mọi cung cách của kẻ khác thương,
Bất chúng con phải giang tay mà chịu đựng.
Lạy Chúa chúng con đây dù là bất xứng
Nhưng xin Ngài thương nghe tiếng của chúng con
Đã hơn hai lần đến trong cuộc sống cõn
Quyết di cư để tìm đường mà giữ đạo
Lạy Chúa với danh xưng là người Công Giáo
Chúng con nguyện xin giữ truyền thống cha ông
Dù bị cấm cũng không bao giờ bỏ đạo ●

THƯ CỦA BAN CHẤP HÀNH HỌ ĐẠO NỮ VƯƠNG CÁC THÁNH TỬ ĐẠO GỢI ĐỨC KHÂM SỨ TÒA THÁNH TẠI HOA KỲ

ĐỀ MỤC: Nhờ Đức Khâm sứ chuyển thư thỉnh nguyện của
Giáo Dân San Jose lên Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolo Đệ II

San Jose, ngày 31 tháng 7, 1986

Kính gửi: Đức Tổng Giám Mục Pio Laghi
Khâm Sứ Tòa Thánh tại Hoa Kỳ
333 Massachusetts Ave. N.W.
Washington, D.C. 20008

Kính thưa Đức Khâm Sứ,

Chúng con, Ban Chấp Hành Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, San Jose, California, trân trọng kính trình lên Đức Khâm Sứ thư thỉnh nguyện của 1454 giáo hữu Việt Nam từ 18 tuổi trở lên, hiện là giáo dân của Họ Đạo. Chúng con kính nhờ Đức Khâm Sứ chuyển thỉnh nguyện thư này đến Đức Thánh Cha, Gioan Phaolo Đệ II.

Ban Chấp Hành chúng con là một cơ cấu do toàn thể người công giáo thuộc Giáo Phận San Jose bầu, theo thể thức đầu phiếu trực tiếp và kín để đại diện cho cộng đồng giáo hữu với nhiệm kỳ 2 năm. Ban Chấp Hành đã làm việc sát cánh với các Linh Mục trong các hoạt động mục vụ cũng như văn hóa từ ngày cộng đồng này được thành lập cách đây 10 năm. Nay, chúng con đã được Họ Đạo (mission); tuy nhiên, Họ Đạo này vẫn chưa thỏa mãn nhu cầu của cộng đồng chúng con.

Ngày 21 tháng 7, 86 vừa qua, vì giáo dân không chấp nhận việc bổ nhiệm Lm Lưu Đình Dương làm Cha Chính Xứ mới của họ, Linh Mục Tổng Quản Giáo Phận đã bắt buộc hai Cha Phụ Tá của chúng con phải rời khỏi Trung Tâm Họ Đạo và cấm các Ngai không được dâng thánh lễ tại đây. Cha Boyle, đại diện Tòa Giám Mục đã cùng với cảnh sát địa phương vào khóa cửa phòng các Cha nhưng cho phép giáo dân được sử dụng các phòng tiện khác của Họ Đạo.

Vì là một tổ chức của dân và do dân, Ban Chấp Hành phải vì dân mà hành động. Trước tình trạng không có Linh Mục điều hành Họ Đạo và thể theo lời yêu cầu của giáo dân, Ban Chấp Hành phải đứng ra lãnh trách nhiệm coi sóc các cơ sở của Trung Tâm Họ Đạo cho tới khi nào chúng con có một Cha Chính Xứ mới. Lý do là toàn thể giáo dân đã đóng góp để tạo mãi cơ sở Họ Đạo này cách đây 5 năm.

Chúng con xin đính kèm theo đây những tài liệu chứng minh nguyện vọng của giáo dân cũng như công luận tại đây đối với hai thỉnh nguyện xin thành lập giáo xứ thể nhân và không chấp nhận việc bổ nhiệm Cha Lưu Đình Dương làm Chính Xứ. Trong vài ngày nữa chúng con sẽ gửi đến Đức Khâm Sứ một cuốn băng video về hai cuộc tập họp ngày 20 và 27 tháng 7, 86 với sự tham dự của trên 2 ngàn giáo dân trong mỗi buổi tập họp tại Họ Đạo để trình 2 thỉnh nguyện của họ lên ĐGM DuMaine. Hai buổi tập họp đã trở thành hai buổi trưng cầu dân ý về hai thỉnh nguyện quan trọng trên. Hiện nay, đã 4,000 người hay 864 gia đình đã chính thức ghi tên vào Họ Đạo.

Kính thưa Đức Khâm Sứ,

Chúng con đã liều chết ra đi tìm tự do vì quê hương chúng con bị cộng sản cưỡng chiếm. Thông cảm với nỗi thống khổ của người tị nạn, Giáo Hội Mẹ đã dự liệu việc thành lập giáo xứ thế nhân cho lớp người tha hương này để bảo vệ Đức Tin và bảo tồn truyền thống văn hóa của họ. Thế nhưng, trong 2 năm qua, Đức Giám Mục Pierre DuMaine đã một mực từ chối áp dụng điều luật này. Chúng con không chống đối Giám Mục. Song chúng con không đồng ý với cả tinh và chính sách của Ngài. Chính sách độc tài và áp chế của Ngài là một gánh nặng cho chúng con. Giáo hữu Họ Đạo có lý do vững chắc để không chấp nhận Cha Lưu Đình Dương làm LM Chính Xứ mới của họ. Trường các đoàn thể hay phong trào trong Họ Đạo và lối 320 giáo hữu đã ký thỉnh nguyện, xin Đức Giám Mục xét lại sự lựa chọn của Ngài. Tuy nhiên, Đức Giám Mục đã không nghe. Tệ hại hơn nữa là Ngài đã mang hai LM Phụ Tá ra khỏi Trung Tâm Họ Đạo. Như vậy, Ngài đã không cho chúng con được hưởng thánh lễ hằng ngày, món ăn tinh thần của chúng con.

Xin Đức Khâm Sứ lắng nghe tiếng kêu của chúng con, những người Kitô hữu tha hương lạc loài. Chúng con đang chờ đợi ánh sáng công lý của Giáo Hội Mẹ.

Xin Chúa luôn ở cùng Đức Khâm Sứ và xin Đức Khâm Sứ cầu nguyện cho chúng con.

Trân trọng kính chào Đức Khâm Sứ.

T.M. Ban Chấp Hành
Trần Công Thiện
Chủ Tịch

Bản sao kính gửi: - Đức Giám Mục James W. Malone, Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ.
- Đức Tổng Giám Mục John R. Quinn, Tổng Giáo Phận San Francisco;
- Đức Giám Mục Pierre DuMaine, Giám Mục San Jose
- Đức Giám Mục Giacôbê Huỳnh văn Của, Missouri
- LM Vũ Đình Trác, Chủ Tịch Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ.

GẶP EM

Gặp em đi lễ mỗi chiều,
Nắng hiu hiu hắt, xiêu xiêu bóng người.
Nỗi riêng u uất với, đây,
Quê hương cách trở, phấp dấy tổ chùng.
Nguyện xin Thiên Chúa thương cũng:
Ban cho GIAO XỨ. Trúng phủng dân ta.
Lại xin Thiên Chúa Ngôi Ba,
Thường dân, xui khiến Đức Cha đôi lòng.
Chấp tay khẩn nguyện, cây trồng,
Con chiền, Mục tử một lòng thương yêu.
Lối kính, tiếng kê sớm chiều,
Ngân nga chuông vắng, bóng xiêu Giáo Đường.
Bông đầu sấm sập tai ương,
Đến ngay Họ Đạo: Cha Dương tìm về.
Ngôn ngang trăm mối tình quê,
Đón cõi chiếc bóng đi, về vắng ai!
Qui bên gối Mẹ, van nài:
BÌNH AN Họ Đạo; tình ai đơm tình.
Tỏa lan nắng hạ lung linh,
Nhập nhò bóng nhỏ, lối kính rạt rào...

MK. 2

NỤ CƯỜI NƯỚC NGOÀI

NHẤT CỬ LUỠNG TIỆN

Tử Râu giảng về Lịch Sử Thế Giới cho con là Cu Tý:

"... Tân Thủy Hoàng là Vua nước Tàu, tàn ác đôt sách, chôn sống học trò v.v... Cho nên đã để tiếng xấu về sau là vô địch độc ác".

Vợ Tử Râu là Thị Tún, để bát mắm tôm xuống, con con:
- Thế mà cũng đây, vô địch sao được? Thế còn vua nước...
Tay thì sao, bộ bố à? Bàn luôn cả trường có phải là nhất cử lưỡng tiện và đở tốn sức... lao động không?!

Tử Râu: Xiu!!!

(Trích báo San Jose Mercury News xuất bản tại... Hy Lạp)